SAKIN ANLAMAZLIKTAN GELMEYİN

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Temmuz 1999
İkinci Baskı: Aralık 2002
Üçüncü Baskı: Ekim 2005
Dördüncü Baskı: Temmuz 2006

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Entegre Matbaacılık
Sanayi Cad. No: 17 Yenibosna-İstanbul
Tel: (0 212) 451 70 70

www.harunyahya.org / www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

Sonuç

Kaynaklar

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme,

kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

GİRİŞ

Her sabah uyanıp yeni bir güne başlıyorsunuz. Yataktan kalkıp elinizi yüzünüzü yıkıyor, kimi zaman aceleyle hazırlanıyor hızla bir yerlere ulaşmaya çalışıyorsunuz. Her insan gibi siz de ya okula, ya işe geç kalmamak için çabalıyor ya da herhangi başka bir günlük uğraşıya yöneliyorsunuz. Okulunuza, işinize ya da diğer günlük uğraşınıza ulaştığınızda bir şeyler başarmaya, öğrenmeye, kazanmaya çalışıyor, hızla geçen zaman içinde birdenbire akşam olduğunu fark ediyorsunuz. Akşam olunca eve dönüyor, evdeki her günkü işlerinizi yapıyorsunuz. Bazen değişiklik olarak bir arkadaş toplantısına veya herhangi bir eğlenceye katılıyor, sinemaya gidiyor ve sonra da evinize dönüp uyuyorsunuz. Ertesi sabah kalktığınızda ise bir gün önce yaptıklarınıza en baştan tekrar başlıyorsunuz.

Peki tüm bunları yaparken farkında olmadığınız daha önemli şeyler olabilir mi? Her insan gibi yaşamınızı "günlük hayatın koşuşturması" içinde geçirirken bir şeyleri unutuyor, gözden kaçırıyor veya **görüp de anlamazlıktan geliyor** olabilir misiniz?

Bu sorulara her insanın vereceği cevap, "evet" olmalıdır. Çünkü insanların çoğunluğunun hayata dair düşünmedikleri, merak etmedikleri, görüp de üzerinden geçtikleri çok fazla detay vardır. Örneğin ilk olarak şu soruları düşünebilirsiniz:

Siz elinizde bu kitabı tutmuş, koltuğunuzda oturduğunuzu düşünürken, aslında şaşırtıcı bazı olayların gerçekleştiğinin, örneğin uzayda saatte 1670 km. hızla seyahat ettiğinizin farkında mısınız?

Veya kitabınızı okurken içinde bulunduğunuz geniş odanın (veya herhangi bir mekanın) uzayda bir toz zerreciği kadar bile yer kaplamadığını düşünüyor musunuz?

Ya da düşünebilen yegane varlık olarak içinde yaşadığınız evrendeki kusursuzca var edilmiş düzenin bilincinde misiniz?

Yukarıdaki soruları sayfalarca çoğaltmak mümkündür. Ancak burada bu birkaç sorunun verilmesinin amacı insanların düşüncelerini sınırlayan sis perdesini hafifçe de olsa aralamaktır. Ve bu sayede kitap boyunca üzerinde duracağımız hayati konular hakkında okuyucuyu derinlemesine düşünmeye yöneltmektir.

Biraz önceki sorular üzerine şunları düşünmeye başlamış olabilirsiniz:

"Peki ama yukarıdaki soruların yaşamımdaki yeri nedir? Günlük hayatın akışı içerisinde bu soruları düşünmem gerçekten de önem taşıyor mu? Yarın sabahki sınavımı veya öğleden sonra yapacağım toplantıyı düşünmem daha aciliyetli değil mi?"

Bu düşünceler insanlardan bazılarının içine düştüğü bir yanılgıyı yansıtmaktadır. Bir insan için işi, okulu, evi, geleceğe yönelik planları elbette önemlidir ama bunların hepsinden daha önemli konular da vardır: İnsan herşeyden önce bu dünya üzerinde ne yaptığını, hangi amaçla bulunduğunu, kaçınılmaz olan ölümle birlikte nereye gideceğini, sınırsız büyüklükteki bir evren içinde üzerinde yaşadığı muhteşem gezegenin nasıl var

olduğunu, bu gezegen üzerindeki canlıların ve en önemlisi de kendisini Yaratanın kim olduğunu düşünmelidir.

Eğer samimi olarak düşünür ve karşılaştığı gerçekleri anlamazlıktan gelmezse ulaşacağı sonuç ise tektir:

Üzerinde yaşadığı dünya, onun içinde yer aldığı uçsuz bucaksız evren, etrafında gördüğü çeşit çeşit bitkiler, hayvanlar, canlı-cansız tüm varlıklar ve en önemlisi de insanın kendisi, üstün kudret sahibi Allah'ın kusursuz yaratışının bir sonucudur. İnsan Allah'ın Zatı'nı göremez, ama O'nun varlığını ve kudretini çevresinde var olan sayısız delilden anlayabilir. Ve O'nun insanlardan isteklerini, emirlerini, hoşnutluğunu kazanmanın yollarını, samimiyeti oranında idrak edebilir. Allah Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır. Gerçek şu ki size Rabbinizden basiretler gelmiştir. Kim basiretle-görürse kendi lehine, kim de kör olursa (görmek istemezse) kendi aleyhinedir. Ben sizin üzerinizde gözetleyici değilim. (Enam Suresi, 103-104)

Siz de bu gerçeği düşünün ve sizi sınırsız bir evrene yerleştiren Allah'ın üstün kudretini sakın anlamazlıktan gelmeyin.

SAKIN
Allah'ın Apaçık Olan Varlığını Anlamazlıktan Gelmeyin

İnsan dünyaya geldiği andan itibaren son derece düzenli bir ortamda yaşar. Varlığını sürdürmek için oksijene ihtiyacı vardır. Ne ilginçtir ki yaşadığı dünyanın atmosferi tam ihtiyaç duyduğu miktarda oksijeni ona sağlar ve o da bu sayede rahatlıkla nefes alabilir. Yaşadığı gezegende canlılığın oluşabilmesi için bir ısı kaynağının varlığı zorunludur, tam da gereken ısı ve enerjiyi sağlayabilecek mesafede Güneş vardır. Yaşamını sürdürmek için beslenmeye ihtiyacı vardır. Dünya üzerinde nereye gözünü çevirse çeşit çeşit yiyecekle karşılaşır. Aynı şekilde suya ihtiyaç duyar, üzerinde bulunduğu gezegenin dörtte üçü sularla kaplıdır. Barınmaya ihtiyacı vardır. Çevresinde ona barınak oluşturabilecek pek çok mekan ve bu mekanları inşa edebileceği her türlü materyal mevcuttur.

Burada saydıklarımız insanın varlığından söz etmek için gerekli olan milyonlarca, milyarlarca detaydan yalnızca birkaçıdır. Özet olarak insan, tam olarak yaşamını sürdürebileceği, açıkça "insan için yaratılmış" bir mekanda hayata başlar.

Ama her nedense insan tüm bunları bir alışkanlık perdesinin ardından değerlendirir; onun için tüm bu anlatılanlar "olağan" şeylerdir. Oysa insan içinde bulunduğu durumu sorgulayarak etrafına bakabilirse, alışılmışlığın dışına çıkacak ve düşünmeye başlayacaktır:

Nasıl oluyor da gökyüzü Dünya için koruyucu bir tavan görevi görüyor?

Nasıl oluyor da insan vücudundaki trilyonlarca hücrenin her biri kendi yapacağı işleri biliyor?

Nasıl oluyor da yeryüzü üzerinde olağanüstü bir ekolojik denge mevcut?…

İşte bunlara benzer soruları araştırarak düşünen kişi doğru yolda demektir. Etrafında her an olup bitenlere karşı duyarsız kalmıyor, olağanüstü bir şeyler olduğunu anlamazlıktan gelmiyor demektir. Sorular sorarak, bunların cevaplarını vererek düşünen kişi bir süre sonra herşeyde bir plan, bir düzen olduğunu fark edecektir:

Tüm evrendeki kusursuz düzen nasıl meydana gelmiştir?

Dünyadaki dengeler kim tarafından sağlanmıştır?

İnanılmaz bir çeşitliliğe sahip olan dünyadaki canlılar nasıl ortaya çıkmıştır?

Bu gibi soruların cevaplarını araştıran insan çok açık bir gerçekle karşılaşır. Evrendeki herşey; her türlü düzen, her canlı, her mekanizma bir planın parçası, bir tasarımın ürünüdür. Bir böceğin kanadındaki kusursuz yapıdan, bitkilerin topraktan aldıkları suyu metrelerce yukarıya hiç zorlanmadan çıkarmalarını sağlayan taşıma sistemlerine, gezegenlerin yörüngelerindeki düzenden Dünya'nın atmosferindeki gazların oranına kadar her detayda benzersiz bir kusursuzluk vardır. Tüm bunların

tesadüfen meydana gelmesi ise kesin olarak imkansızdır. Çünkü kusursuz düzenlerin, iç içe geçmiş mekanizmaların bulunduğu bir yerde elbette bir akıl, bilinçli bir düzenleme vardır.

İşte insan dünya üzerinde gözünü çevirdiği her yerde, gördüğü her detayda Allah'ı bulur. Herşeyi kontrolünde tutan, her türlü yaratmadan haberdar, tüm alemlerin Rabbi olan Allah varlığını bu kusursuzlukla kullarına tanıtır. Etrafımızdaki herşey; uçan kuşlardan atan kalbimize, insanın kendi doğumundan gökyüzünde güneşin varlığına kadar herşey Allah'ın sonsuz gücünü, yaratmada ortağı olmadığını bize gösterir. Allah'ın büyüklüğü sınırsızdır. O'nun gücü herşeye yeter. İnsana düşense bu gerçeği kavramaktır.

O halde siz de etrafınızdaki canlı cansız tüm varlıkların Allah'ın varlığını ve gücünü gösterdiğini anlamazlıktan gelmeyin. Çevrenizde gördüğünüz şeylere bakın ve Rabbimiz olan Allah'ın sonsuz kudretini, kadrini takdir etmeye çalışın.

Allah'ın varlığı APAÇIK bir gerçektir. Bu gerçeği anlamazlıktan gelmek, sadece kişinin kendine vereceği büyük zararların başlangıcı olur. Çünkü Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, yücedir, büyüktür. Allah gökten yere herşeyin sahibidir.

Allah Kuran'da Zatı'nı şöyle tanıtır:

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katı'nda şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'-nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)

SAKIN Evrimin Bir Aldatmaca Olduğunu, Herşeyi Allah'ın Yarattığını Anlamazlıktan Gelmeyin

İnsanlardan bazıları Allah'ın varlığını kabul etmek istemedikleri için yeryüzündeki canlılığın varoluşu ile ilgili olarak tamamen akıl ve mantık dışı, bilimsel her türlü gerçekle çelişen bir "tesadüfler teorisi" ortaya atmışlardır. Evrim teorisi olarak isimlendirilen bu teori, yeryüzünde var olan tüm canlıların rastlantılar sonucu oluştuğunu iddia eder. Oysa evrimcilerin asılsız iddiaları incelendiğinde, bu teorinin "canlılığın nasıl ortaya çıktığı" konusunda tek bir makul açıklama dahi getiremediği ortaya çıkar.

Akıl ve vicdan gözüyle canlılardaki kusursuz sistemler incelendiğinde karşımıza APAÇIK bir gerçek çıkar: Canlılar yaratılmışlardır. Evrimcilerin canlıların oluşumu ile ilgili tüm iddiaları geçersizdir. Dünya üzerinde evrim diye bir süreç kesinlikle yaşanmamıştır. Tüm evren üstün akıl sahibi bir Yaratıcı tarafından, benzersiz bir şekilde yaratılmıştır ve evrim sadece bir aldatmacadır. Bu, kesin bir gerçektir.

Canlılıkla ilgili tüm bilimsel ve mantıki deliller APAÇIK BİR YARATILIŞI göstermesine rağmen, hala ısrarla evrimi savunmaya devam edenler vardır. Bu bölümde bilime bağlı olduklarını iddia eden kimi insanların, gerçekleri görmezden, anlamazdan gelerek nasıl akıl dışı iddialar öne sürebildiklerini göreceğiz. Ve körü körüne bağlı oldukları, geçersizliğini anlamazlıktan geldikleri teorinin, 20. yüzyılda gelişen bilim sayesinde nasıl temelinden yıkıldığına şahit olacağız.

Sakın Allah'ın varlığını reddetme çabası içinde olan bu insanların yanılgısına düşmeyin ve siz de herşeyin Yaratıcısının Allah olduğunu, evrim diye bir sürecin yeryüzünde asla yaşanmadığını anlamazlıktan gelmeyin.

l Evrimciler, canlıların iki temel mekanizma sayesinde evrimleştiklerini iddia ederler. "Doğal seleksiyon" ve "mutasyonlar".

Doğal seleksiyon, yapısı doğal şartlara uyum sağlamayan canlıların bir süre sonra yok olacağını, yapısı uygun olanlarınsa nesillerini devam ettireceğini öne sürer. Oysa bu iddianın evrimle hiçbir ilgisi yoktur. Doğal seleksiyon mekanizması vasıtasıyla ancak var olan bir tür içinde güçsüz olanların elenmesi, sonuç olarak güçlü bireylerden oluşan bir topluluğun ortaya çıkması sağlanır. Yani doğal seleksiyon sonucunda doğada herhangi yeni bir canlı türünün oluşması söz konusu değildir.

Evrimciler de aslında bu gerçeğin farkındadırlar. Ünlü bir evrimci olan İngiltere Doğa Tarihi Müzesi baş paleontoloğu Colin Patterson doğal seleksiyonun anlamsızlığını şu ifadeleriyle kabul etmektedir:

Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmaları ile yeni bir tür üretememiştir. Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşamamıştır. Bugün neo-Darwinizmin en çok tartışılan konusu budur.

Evrimcilere göre evrimsel değişikliklerin diğer kaynağı, canlıların genetik yapısında meydana gelen rastgele mutasyonlardır. Küçük mutasyonların ardı ardına eklenerek yeni türler ortaya çıkardığını iddia ederler. Oysa mutasyonlar hücredeki tüm bilgilerin kodlu olduğu DNA'da sadece tahribat yaparlar. Mutasyonların net etkisi her zaman zararlıdır, yeni bir tür oluşturmaları da kesinlikle mümkün değildir. Mutasyonlar sonucunda sadece mongolizm, albinizm, cücelik, kanser gibi hastalıklar ve sakatlıklar ortaya çıkabilir. Yakın geçmişte Nagasaki ve Hiroşima'da kullanılan nükleer silahların etkisiyle oluşan radyasyonun canlılarda meydana getirdiği mutasyonlar bunun kesin birer örneğidirler.

Bu bilgiler ışığında evrimcilerin evrimleştirici olarak öne sürdüğü iki mekanizmanın da gerçekte hiçbir anlam ifade etmediğini ve yeryüzünde

canlıları zaman içinde tesadüfen meydana getirebilecek bir mekanizmanın var olmadığını anlamazlıktan gelmeyin.

Evrimciler yeryüzündeki bütün canlı türlerinin, uzun bir zaman süreci içinde birbirlerinden evrimleşerek ortaya çıktığını iddia ederler. Teorinin bu iddiasının geçerli olabilmesi için, geçmişte sayısız ara türde canlının yaşamış olması gereklidir. Yani bildiğimiz canlıların yanında, yarı balık-yarı sürüngen, ya da yarı sürüngen-yarı kuş canlılar ortaya çıkmış olmalıdır. İşte evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali yaratıkları "ara-geçiş formu" olarak adlandırırlar.

Eğer bu hayali canlılar geçmişte gerçekten yaşamışlarsa, bu canlıların kalıntılarına fosil kayıtlarında da rastlanması gerekir. Çünkü şimdiye kadar yaşamış olan milyonlarca hayvan türünün fosillerine, dünyanın her yerinde rastlanmaktadır. Ama ne ilginçtir ki bugüne kadar yapılan araştırmalarda, büyük çoğunluğu bulunmuş olan fosil kayıtlarının içinde, evrimcilerin geçmişte yaşadıklarını iddia ettikleri ara geçiş formlarından tek bir tane bile bulunmamaktadır. Diğer canlıların fosil kayıtları son derece zenginken, ara-geçiş formu olduğu iddia edilen hayali canlılara ait tek bir fosil kaydı bile yoktur.

Bugüne kadar tek bir ara geçiş fosilinin bile bulunamamış olmasının, evrimci iddiaları tamamen saf dışı bıraktığını anlamazlıktan gelmeyin.

Evrimcilerin hayali senaryosuna göre, bazı balıklar çeşitli nedenlerle sudan karaya geçme ihtiyacı hissetmişlerdir. Bu ihtiyaç üzerine balıklarda değişmeler başlamış ve zamanla karaya çıkarak burada sürüngenlere dönüşmüşlerdir. Bu, evrimcilerin sudan karaya geçiş masalının kısa bir özetidir. Şimdi kısaca bir düşünelim: Bir balık bir gün karaya çıkmaya karar verirse ne olur? Yavaş yavaş sahile yaklaşan, sonra kumlara doğru ilerleyen, en sonunda da karaya çıkan bir balığın başına neler gelebilir? Kuşkusuz bu sorunun cevabı açıktır: Bir balık her ne şekilde olursa olsun karaya çıktığında kısa bir süre içinde ölecektir. Hemen arkasında başka bir balık aynı şeyi denediğinde, o da ölecektir. Bunu milyonlarca yıl boyunca milyarlarca balık da denese sonuç değişmeyecektir; karaya ulaşan her balık başka bir şey yapmaya fırsat bulamadan kısa bir süre içinde ölecektir. Bu APAÇIK bir gerçektir.

Ayrıca bugün bilimsel olarak da ispat edilmiştir ki, anatomik ve fizyolojik açıdan birbirinden tamamen farklı yapılara sahip olan bu canlıların birbirlerinden türemiş olmaları söz konusu olamaz.

"Bir su canlısı neden bir kara canlısına dönüşemez?" sorusunun cevabını şöyle özetleyebiliriz:

1. Ağırlığın taşınması: Karada yaşayan canlılar enerjilerinin %40'ını vücutlarını taşımak için kullanırlar. Denizlerde yaşayanlarsa ağırlıklarını taşımak zorunda değildirler. Her iki canlı türünün de birbirlerinden tamamen farklı kas ve iskelet yapıları vardır, bu yüzden bulundukları ortamlarda hiç zorlanmazlar.

2. Sıcaklığın korunması: Kara canlılarının, karadaki sık değişen iklim şartlarına uygun metabolizmaları vardır. Oysa denizlerde ısı çok yavaş değişir. Bu yüzden karada yaşayan ve suda yaşayan canlıların metabolizmaları çok farklı çalışır. Böyle büyük bir değişimin tesadüfen oluşması imkansızdır.

3. Suyun kullanımı: Su ve nem karada az bulunduğu için kara canlıları tarafından idareli kullanılır. Örneğin derileri suyu idareli kullanabilecekleri bir yapıya sahiptir. Ayrıca kara canlılarında susama duygusu vardır. Su canlıları ise su ortamında yaşamaya uygun bir deriye sahiptirler. Kuruluğa dayanamazlar, ayrıca susama duyguları da yoktur.

4. Böbrekler: Su canlıları vücutlarındaki artık maddeleri, derilerinden süzerek bulundukları ortama atarlar. Oysa kara canlıları kusursuz bir böbrek sistemine sahiptirler. Tüm kompleks yapısıyla bir böbreğin tesadüfen meydana gelmesi ise ihtimal dışıdır.

5. Solunum sistemi: Balıklar suda erimiş halde bulunan oksijeni solungaçlarıyla alırlar. Karada yaşayan canlılarda ise kusursuz bir akciğer sistemi mevcuttur.

Sonuç olarak, balıklar her zaman balıktırlar, sürüngenlerse her zaman sürüngen. Bir balığın asla bir yılana ya da bir kertenkeleye dönüşmesinin mümkün olmadığını, bunun sadece masallarda gerçekleşebileceğini sakın evrimciler gibi anlamazlıktan gelmeyin.

Evrimciler bir kuşun tüyündeki kusursuz yapının bile nasıl oluştuğunu açıklayamadıkları halde, kuşların sürüngenlerden evrimleştiklerini iddia ederler. Bu, son derece asılsız bir iddiadır. Sürüngenlerin her zaman sürüngen, kuşların ise kuş oldukları fosil kayıtlarından kolaylıkla anlaşılmaktadır. Ayrıca sürüngenlerle kuşlar arasında da, balıklarla sürüngenlerde olduğu gibi son derece büyük farklılıklar vardır. Pek çok fizyolojik ve anatomik farklılıktan dolayı böyle bir geçiş mümkün değildir. Birkaç örnek vermek gerekirse;

-Kuşların sürüngenlerden çok farklı bir akciğer yapıları vardır.

-İskelet yapıları sürüngenlerden tamamen farklıdır; örneğin kuşların kemikleri, sürüngenlere göre çok hafiftir.

-Kuşların tüyleri, sürüngenlerin ise tüylerle hiçbir ilgisi olmayan, tamamen farklı yapıda pulları vardır.

Kısacası bir sürüngenin ön ayaklarının kanatlara dönüşmesi ve sonra da uçmaya başlaması masalının gerçekle hiçbir ilgisi yoktur. Sakın bu gibi evrimci masallara kanmayın ve bir sürüngenin hiçbir zaman bir kuşa dönüşemeyeceğini anlamazlıktan gelmeyin.

Buraya kadar anlattıklarımızın dışında evrim teorisini asıl olarak temelinden çökerten bir gerçek daha vardır. Evrimciler dünya üzerindeki canlı yaşamının nasıl başladığı konusuna bir açıklama getirememektedirler.

Bilindiği gibi tüm canlılar hücrelerden oluşurlar. Örneğin insan vücudunda yaklaşık 100 trilyon hücre bulunur. Hücrelerin temel yapıtaşları ise proteinlerdir. Bir hücrenin varlığından söz edebilmemiz için çok sayıda proteinin var olması gerekir. Çünkü her hücrede yüzlerce farklı çeşitte protein mevcuttur. Bu proteinlerin ise asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar karmaşık bir yapıları ve çok özel bir tasarımları vardır. Proteinler "amino asit" ismi verilen daha küçük moleküllerden oluşurlar. 50 amino asitten oluşan proteinler olabildiği gibi, binlerce amino asitten oluşan proteinler de vardır. Ancak proteinlerin var olabilmesi için amino asitlerin rastgele biraraya gelmeleri de yeterli değildir. Aksine bir proteini oluşturan amino asitlerin her birinin belirli bir dizilime uygun olacak şekilde biraraya gelmeleri şarttır. Tek bir amino asitin eksik ya da fazla olması veya herhangi birinin yer değiştirmesi proteini işe yaramaz hale getirir.

Bu gerçekler karşısında, proteinlerin oluşumu ile ilgili çeşitli ihtimal hesaplamaları yapan bilimadamları tek bir proteinin dahi tesadüfen oluşamayacağı gerçeğini kabul etmişlerdir.

Örneğin, bileşiminde 288 amino asit bulunan ve 12 farklı amino asit türünden oluşan ortalama büyüklükteki bir protein molekülünün içerdiği amino asitler 10^{300} farklı biçimde dizilebilir. (Bu, 1 rakamının sağına 300 tane sıfır gelmesiyle oluşan astronomik bir sayıdır.) Ancak bu dizilimlerden yalnızca bir tanesi söz konusu proteini oluşturur. Dolayısıyla bu örnekte verdiğimiz protein moleküllerinden yalnızca bir tanesinin tesadüfen meydana gelme olasılığı 10^{300}'de bir ihtimaldir. Bu ihtimalin pratikte gerçekleşmesi ise imkansızdır.

Hücrelerin yapıtaşı olan proteinlerden tek bir tanesinin bile evrimin asılsız iddialarıyla meydana gelmesinin imkansız olduğunu, dolayısıyla evrimci iddialarla canlılığın oluşmasının mümkün olmadığını anlamazlıktan gelmeyin.

Bilimadamları yalnızca proteinlerin değil, hücrelerin de meydana gelişiyle ilgili çeşitli olasılık hesapları yapmışlardır.

New York Üniversitesi'nden kimya profesörü ve DNA uzmanı olan Robert Shapiro, sadece basit bir bakteri hücresinde bulunan 2000 çeşit proteinin (insan hücresinde ise yaklaşık 200.000 çeşit protein vardır) rastlantısal olarak ortaya çıkma ihtimalini hesaplamıştır. Elde ettiği rakam, $10^{40.000}$'de bir ihtimaldir.[1] "1" rakamının yanına 40 bin tane sıfır konulduğunda elde edilen bu akıl almaz sayı, proteinlerin hiçbir şekilde tesadüfen oluşamayacağının çok açık bir delilidir.

Bu akıl almaz sayı karşısında, Cardiff Üniversitesi'nden Uygulamalı Matematik ve Astronomi profesörü Chandra Wickramasinghe şu yorumu yapmıştır:

Bu rakam ($10^{40.000}$) Darwin'i ve tüm evrim teorisini gömmeye yeterlidir. Bu gezegenin ya da bir başkasının üzerinde hiçbir zaman (hayatın doğabileceği) bir ilkel çorba olmamıştır ve yaşamın başlangıcı rastlantısal olarak gerçekleşemeyeceğine göre, amaçlı bir aklın ürünü olmalıdır.[2]

Değil bir insanı oluşturan hücrelerin, tek bir tane bakteri hücresinin dahi tesadüfen meydana gelemeyeceğini ve bunun evrimin teorisinin çöküşü manasına geldiğini anlamazlıktan gelmeyin.

İnsan vücudunda 100 trilyon hücre bulunur. Bu hücrelerin her birinin çekirdeğinde de DNA adlı bir molekül vardır. İşte bu molekülde insana ait bütün özelliklerin bilgisi -yani göz, saç ve ten renginden, iç organların yapısına, boy uzunluğundan ses tonuna kadar her türlü bilgi- şifrelenmiş bir şekilde kayıtlıdır. DNA'daki genetik bilgi kağıda dökülmeye kalkılacak olsa yaklaşık 500'er sayfalık 900 ciltten oluşan dev bir kütüphane oluşturulması gerekecektir. İşte bu bilginin tümü DNA'nın "gen" adı verilen parçalarında şifrelenmiştir. Genler ise belirli bir sıralamada dizilmiş nükleotidlerden oluşur. Bu nükleotidlerde meydana gelebilecek sıralama hataları o geni işe yaramaz hale getirir.

İnsan vücudunda 200.000 gen bulunur. Bu 200.000 geni oluşturan milyonlarca nükleotidin doğru sıralamasının tesadüfen oluşması ise kesinlikle imkansızdır.

DNA'daki bu kompleks yapının özel bir tasarımın sonucunda ortaya çıktığını, yani DNA'yı Allah'ın yaratmış olduğunu anlamazlıktan gelmeyin.

Evrimciler tüm canlıların ilkelden gelişmişe doğru gittiklerini öne sürerler. Bu asılsız iddiaya göre, insan da diğer tüm canlılar gibi evrimcilerin "ilkel insan" dedikleri yarı maymun-yarı insan yaratıkların zamanla gelişmesi ile ortaya çıkmıştır. Oysa bugün biliyoruz ki ilkel insan diye bir şey yoktur. İnsanlar her zaman insan, maymunlar da her zaman maymun olarak kalmışlardır. Bu kesin bir gerçektir. İnsanın atası olarak gösterilen fosiller eski insan ırklarına aittir. Hatta günümüzde yaşayan pek çok insan topluluğu (Pigmeler, Aborijin yerlileri gibi) evrimcilerin insanın ataları gibi göstermeye çalıştıkları bu soyu tükenmiş insan ırklarıyla benzer fiziksel görünüm ve özellikleri taşımaktadırlar.

İnsanlarla maymunlar arasında çok bariz anatomik farklılıklar bulunmaktadır. Bunların evrimle açıklanması mümkün değildir. Bu, kesinlikle aksi iddia edilemeyecek, bilimsel delillerle kanıtlanmış olan APAÇIK bir gerçektir.

Bu konudaki sayısız delilden birkaçı şunlardır:

-Evrimcilerin yarı maymun canlıların yaşadığını iddia ettikleri dönemlere ait olan 800 bin yıllık bir insan yüzü fosili, 1995'te İspanya'nın Atapuerca bölgesinde bulunmuştur. Bu fosilin önemi günümüz insanından farksız bir yapıya sahip olmasından kaynaklanmaktadır. Bu durumda 800 bin yıllık bu fosili gören kişilerin anlamazlıktan gelemeyeceği bir gerçek açığa çıkmaktadır: 800 bin yıl önceki insanla bugünkü insanın arasında hiçbir fark yoktur.

-Evrimcilerin soy ağacı sıralamasında maymundan insana geçişin ilk aşamalarında yer alan ve Homo erectus olarak adlandırdıkları insanların bundan 700 bin yıl önce gemicilik yaptığı saptanmıştır. Bu konu ile ilgili haberlerden biri 14 Mart 1998'de *New*

Scientist adlı dergide "İlk İnsanlar Sandığımızdan Çok Daha Akıllıydı..." başlığıyla yayınlanmıştır. Gemi yapacak bilgi birikimine ve teknolojiye sahip olan bu insanların "ilkel" olarak nitelendirilmesi ise kuşkusuz mümkün değildir.

-Kenya'daki Turkana Gölü yakınlarında, dik iskelet yapısı günümüz insanından hiç farklı olmayan bir çocuk fosili bulunmuştur. Homo erectus ırkına ait olan bu fosil hakkında paleoantropologların kanısı ortaktır. Amerikalı paleoantropolog Alan Walker bu çocuk fosili ile ilgili olarak, *"ortalama bir patolojistin bu fosilin iskeletiyle, modern insan iskeletini birbirinden ayırmasının çok güç olduğunu"* söylemiştir.[3]

-Bunlardan başka evrimcilerin Neandertal insanı olarak tanımladığı insan ırkına ait olduğu saptanmış 26 bin senelik dikiş iğnesi fosilleri bulunmuştur. Bu da bize evrimcilerin "ilkel insan" olarak nitelendirdiği Neandertallerin on binlerce yıl önce giyim-kuşam bilgisine sahip olduklarını gösterir.

Gemi yapacak kültüre sahip olan, giyim-kuşam sanatını bilen, iskelet yapısı olarak bizden hiçbir farkı olmayan ve günümüzden yüz binlerce yıl önce yaşamış olan bu insanların evrimciler tarafından "ilkel insan" olarak kabul ettirilmeye çalışılmasının sonuçsuz bir çaba olduğunu sakın anlamazlıktan gelmeyin.

Evrimciler insanın ortaya çıkışı ile ilgili olarak maymunsu "ara form"lardan oluşan bir sıralama yaparlar ve buna da insanın "soy ağacı" derler. Evrimcilere göre günümüz insanı maymundan gelişerek zamanla insansı özellikler kazanmış ve bugünkü görünümüne kavuşmuştur. Bu, tamamen hayali bir sıralamadır. Bunun hayali olduğunu daha iyi anlamak için evrimcilerin soy ağacı sıralamasını yaparken neleri dayanak olarak aldıklarını incelemek yeterli olacaktır.

Bu sıralamayı yaparken evrimcilerin ilham kaynağı bazen bir kafatası kemiği, bazen tek bir çene kemiği, bazen de sadece bir diş parçası olmuştur. Bir kemiğe bakarak ve sadece bu kemiğe dayanarak bir canlının dış görünüşünü, akrabalarını, soyunu tespit etmek ise mümkün değildir. Evrimcilerin yaptığı işte budur. Tek bir kemiğe dayanarak canlılar hakkında hayali ama detaylı iddialar ortaya atarlar ve kendi hayali iddialarını kullanarak da hayali soy ağaçları oluştururlar.

Bu soy ağaçları dışında ellerindeki tek bir kemiğe dayanarak son derece kapsamlı senaryolar da oluştururlar. Örneğin, maymuna benzer bir insanı, yine maymuna benzer eşi ve çocuklarıyla birlikte yanan bir ateşin kenarında otururken, ilkel aletlerle avladıkları yemeklerini yerken ya da ağaçların üstünde hep birlikte yaşarken canlandıran resimler senelerdir çeşitli yayınlarda yer almaktadır. Bu yayınların hepsi evrimcilerin taraflı yorumlarının bir ürünüdür. Bu yolla tarihte yarı-maymun, yarı-insan canlıların yaşadığı ve bunların bizlerin atası olduğu telkini topluma kabul ettirilmeye çalışılmaktadır.

Oysa bu resimlerin tümü sadece ve sadece evrimcilerin geniş hayal güçlerinin bir ürünüdür. Hiçbir gerçeklikleri yoktur. Yalnızca bir kemik ya da diş parçasına dayanarak

bir canlının aile yaşamının çizilmesi, bu canlıların detaylı maketlerinin yapılması, hiç kuşkusuz ki bilimsel gerçeklerin değil çok geniş bir hayal gücünün göstergesi olabilir.

Kısacası medyada gördüğünüz yürüyen, yemek yiyen ya da ailesiyle ilkel bir hayat yaşayan "ilkel insanlar" olarak tanıtılmaya çalışılan maymun-adam çizimlerinin gerçekte tek amacı, halkı yanlış yönlendirmek ve aldatmaktır.

Buraya kadar evrim teorisinin hiçbir bilimsel alanda geçerliliği olmadığını inceledik. Ancak tüm bu gerçeklerden çok daha açık bir gerçek daha vardır ki, bunun evrimci izahlarla açıklanması kesin olarak imkansızdır. Bu APAÇIK gerçek şudur:

İnsan dediğimiz varlık aslında, cansız fosfat, karbon, kalsiyum, magnezyum gibi maddelerin atomlarından meydana gelmiştir. Bu atomların ise kendilerine ait bir şuurları, iradeleri yoktur. Ama her nasılsa bu cansız atomlar biraraya gelip, canlı bir insanı meydana getirmişlerdir. Sonra da bu "atomlar topluluğu" okumaya, üniversite bitirmeye karar vermiş ve söz konusu atomların bir kısmı profesör olmuşlardır. Atomlardan oluşan profesörler mikrobiyolojide uzmanlaşmaya karar vermiş, "bir elektron mikroskobu icad edip kendimizi seyredelim" demişlerdir. Veya tıp alanında uzmanlaşıp, atomlardan meydana gelen virüslerin sebep olduğu hastalıkları yine atomlardan oluşan ilaçlarla tedavi etmişlerdir.

İşte evrimcilerin iddiaları açıkça budur. Atomun tek başına şuursuz olduğunu bilirler ama çok sayıda atomun biraraya gelince düşünebilen, özleyebilen, sevinen, üzülen şuurlu insanları meydana getirdiğini iddia ederler.

İnsan bilinç, irade sahibi, düşünebilen, konuşabilen, akledebilen, muhakeme yeteneği olan, kararlar alabilen bir varlıktır. Bu özellikleri onu farklı kılar. İşte bütün bu özellikler, onun sahip olduğu "ruh"un işlevleridir.

Bir insanı oluşturan tüm parçalar teker teker tesadüfen biraraya gelse bile, böyle bir atom yığınının insan ruhunu oluşturamayacağını SAKINANLAMAZLIKTAN GELMEYİN.

SAKIN
Çevrenizdeki Canlılardaki Mucizevi Özellikleri, Mükemmellikleri Anlamazlıktan Gelmeyin

Önceki bölümlerde detaylı olarak ele alındığı gibi tek bir hücrenin dahi tesadüfen ortaya çıkması imkansızdır. Peki tek bir hücre tesadüfen ortaya çıkamıyorken canlılardaki bu sayısız çeşitlilik tesadüfen ortaya çıkmış olabilir mi? Bu sorunun cevabı kesinlikle "hayır"dır.

Çevrenizde ne kadar çok çeşitte canlı olduğunu hiç düşünmüş müydünüz? Gelin birlikte yeryüzündeki canlı çeşitliliğini öncelikle bitkilerden başlayarak düşünelim. Bazen etrafımızda gördüğümüz, bazen kitaplarda rastladığımız, bazen de televizyonda belgeseller seyrederek tanıdığımız bitkileri yeniden gözümüzün önüne getirmeye çalışalım. Karanfilleri, gülleri, papatyaları, nilüferleri, tropik bölgelerdeki dev yapraklı

ağaçları, kivileri, ananasları, akasya ağaçlarını teker teker düşünelim. Yaprak yapılarını, lezzetlerini, renklerini, kokularını, fotosentez yapmalarını, topraktan metrelerce yukarıya besinlerini taşımalarını ve diğer detay özelliklerini de hatırlayalım.

Bu çeşitliliği bir de hayvanlar için düşünelim. Bildiğimiz bütün hayvanları gözümüzün önüne getirelim. Zürafaları, antilopları, filleri, tavukları, balık çeşitlerini, atmacaları, serçeleri, tavus kuşlarını, devekuşlarını, tavşanları, kelebekleri, çeşit çeşit böcekleri düşünelim. Bu canlıların vücutlarındaki mekanizmaları, yaşadıkları ortamları, üremelerini, avlanmalarını kendi içinde bölümlere ayırarak düşünelim.

Sadece burada sayılanlar bile yaşadığımız dünya üzerinde inanılmaz bir çeşitlilik olduğunu fark etmek için yeterlidir.

Allah'ın canlılarda yarattığı çeşitliliğe bir örnek vermek gerekirse, yalnızca yeryüzünde yaşayan kelebek türlerinin sayısı "200 bin"dir. Bu türlerin kendi içinde "1 milyon" kelebek cinsini barındırdığı doğa bilimciler tarafından tespit edilmiştir. Bunların hepsinin olağanüstü derecede kompleks ve birbirinden farklı sistemleri vardır, içinde yaşadıkları ortamda gizlenmelerini sağlayan çok farklı kamujlaj yöntemleri vardır. Kimilerinin üzerine düşmanlarını korkutmaya yarayan sahte göz şekilleri yerleştirilmiştir.

Bu olağanüstü çeşitlilikteki tasarımı göz önüne alarak düşünün. Bu kadar çok çeşitteki, üstelik de hepsi birbirinden bu derece farklı yapılardaki milyonlarca canlının, tesadüfen birbirlerinden türemesinin imkansız olduğunu ANLAMAZLIKTAN GELMEYİN.

Akıl ve vicdan kullanarak canlılardaki çeşitliliği ve mucizevi özellikleri düşünen bir kişi kolaylıkla bunların nasıl ortaya çıktığı sorusuna bir cevap bulacaktır. Alemlerin Rabbi olan Allah tüm canlıları benzersiz bir şekilde yaratmıştır. Allah herşeye hakimdir.

Siz de etrafınızdaki canlılara baktığınızda rahatlıkla göreceğiniz bu apaçık gerçeği ANLAMAZLIKTAN GELMEYİN.

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, herşeyi yaratmıştır. O, herşeyi bilendir. İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Herşeyin yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. (En'am Suresi, 101-102)

Bu çeşitliliğin yanısıra, doğadaki pek çok canlı son derece şaşırtıcı sistemlere ve kompleks vücut mekanizmalarına sahiptir. İnsanların, nasıl işlediğini çözmek için uzun yıllar uğraştıkları bu sistemleri, canlılar ilk yaratıldıkları günden beri kullanmaktadırlar. Bu mekanizmalardaki olağanüstü özelliklerin evrim teorisinin iddia ettiği gibi tesadüflerle açıklanması ise imkansızdır. Her canlı bulunduğu ortamda rahatça yaşayabileceği şekilde özel olarak yaratıl-mıştır. Canlıların, bu sistemleri bilinçli olarak kendilerinin oluşturmalarının imkanı yoktur. Canlılardaki kusursuz düzenlemeler onların yaratılışlarındaki mükemmellikten kaynaklanmaktadır.

Bu bölümde doğadaki sayısız çeşitliliğe sahip bitkiler ve hayvanlardaki mekanizmalardan bazı örnekler verilecektir.

Bunları okurken iyice düşünün, hayvanlardaki ve bitkilerdeki bu şaşırtıcı mekanizmaların kendi kendilerine oluşamayacak kadar kusursuz yapılar olduğunu sakın ANLAMAZLIKTAN GELMEYİN.

"Hayvanlardaki kusursuz yapılar" dendiğinde akla değişik, hiç adı duyulmamış canlıların ilginç özellikleri kastediliyormuş gibi bir düşünce gelebilir. Oysa insanın yanıbaşında olan, her zaman görmeye alışık olduğu canlılarda da bu kusursuz özellikler mevcuttur. Çoğu zaman insanın bile başaramayacağı kadar kompleks işlemler gerçekleştiren bu canlıların, örneğin bir sineğin ya da bir kuşun vücudunda olağanüstü bir yaratılış vardır. Etrafındaki canlıları dikkatle inceleyen insan bu canlıların üstün bir aklın ürünü olduğunu yani bu canlıların yaratıldığını görecektir.

Örneğin her gün, her yerde görmeye alışık olduğunuz sinekler uçmak için çok fazla enerjiye ihtiyaç duyarlar. Bu yüzden sineklerin diğer canlılardan daha farklı bir solunum sistemi vardır. Havadan aldıkları oksijen vücutlarındaki özel ince hava tüpleriyle hücrelere doğrudan ulaştırılır. İşte bu sayede aşamasız ve kesintisiz olarak, çok süratli ve verimli bir şekilde oksijenin yanması sağlanır. Bu, sineğin sahip olduğu mucizevi özelliklerden sadece bir tanesidir. Sinekler buna benzer daha pek çok yaratılış mucizesi ile donatılmışlardır. Allah sineğin yaratılışındaki üstünlüğe bir ayetinde şöyle dikkat çekmektedir:

Ey insanlar, (size) bir örnek verildi; şimdi onu dinleyin. Sizin, Allah'ın dışında tapmakta olduklarınız –hepsi bunun için biraraya gelseler dahi- gerçekten bir sinek bile yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey kapacak olsa, bunu da ondan geri alamazlar. İsteyen de güçsüz, istenen de. (Hac Suresi, 73)

Başka bir örnek olarak arıları düşünelim. Arıların bal ürettikleri, altıgen hücrelerden petekler yaptıkları, toplu halde kovanda yaşadıkları herkes tarafından bilinir. Oysa arıların sahip oldukları özellikler sadece bunlarla sınırlı değildir. Balarıları için yaşadıkları kovanın bakımı çok önemlidir. Kovandaki ısının sabit tutulması, kovanın temizliği ve güvenliği gibi ihtiyaçların tümü işçi arılar tarafından karşılanır. Balarıları

dışarının ısısı ne olursa olsun kovanın ısısını her zaman sabit tutarlar, özellikle kuluçka odalarının sıcaklığına çok dikkat ederler. Sabah vakitlerinde hava soğuk olduğunda işçiler petek çevresinde kümelenirler ve vücut sıcaklıkları ile yumurtaları ısıtırlar. Gün ilerledikçe ve hava ısınmaya başladıkça arılar tarafından sıkıca örülen küme yavaş yavaş dağılır. Eğer sıcaklık daha fazla artmaya devam ederse, işçilerin bir bölümü kanatlarını yelpaze gibi kullanmaya başlarlar. Bu havalandırma işlemini, kovanın girişine ve peteklerin üzerine doğru yönlendirerek kovan ısısını düşürmeye çalışırlar. Çok sıcak bir gündeyse bu işlem yeterli olmayacağı için arılar daha şiddetli bir soğutma yöntemi kullanmak zorundadırlar. Böyle durumlarda, sulandırılmış bal damlalarını boş hücrelerin ağızlarına yerleştirirler. Kanatları ile oluşturdukları hava akımı bu damlaların içerisindeki suyu buharlaştırır. Bu soğutma sistemiyle kovanın ısısı kısa sürede eski haline döner.[4]

Her an çevremizde gördüğümüz bu canlılarda kusursuz bir tasarım ve bilinçli davranışlar vardır. Üstelik burada sözünü ettiğimiz özellikler, canlılardaki olağanüstü yönlerin çok küçük bir bölümüdür. Düşünen bir insanın bu özelliklerde kolaylıkla görebileceği üstün akıl ve plan, bize tüm doğaya hakim olan Yaratıcının yani Allah'ın varlığını ispatlayan APAÇIK bir delildir. Tüm canlılar Allah'ın ilhamıyla hareket etmektedirler.

Ama bazı insanlar bunları hiç düşünmezler ya da düşündüklerinde bu canlıların yaptıkları işlerdeki mucizevi yönü görmezden gelirler. **Ama siz Allah'ın yaratışındaki bu üstünlüğü ve benzersiz sanatı ve bu canlıların Allah'ın ilhamıyla hareket ettiklerini SAKIN ANLAMAZLIKTAN GELMEYİN.**

Allah, yaratma sanatındaki üstünlüğü ve benzersizliği, çok sık gözlemleyemediğimiz canlılarda da bizlere göstermektedir. Buna çok çarpıcı bir örnek olarak Sibirya Semenderlerini verebiliriz. Donmuş toprakların metrelerce derinliklerinde yıllarca kalabilen Sibirya Semenderlerinin, hava şartlarının iyileşmesiyle birlikte buzları çözülür ve normal yaşamlarına dönerler. Bu canlıların -50 derece ısıda bile yaşayabildiği saptanmıştır. Sibirya Semenderleri bu özelliklerini, kendi vücutlarında ürettikleri ve dondurucu soğuklarda kendilerini donmaktan koruyan antifiriz benzeri bir maddeye borçludurlar. Antifiriz maddeleri semenderlerin kanındaki hücrelerde bulunan suyun yerine geçerek, dokuların keskin buz kristallerinden zarar görmesini önler.[5]

Ateş böceklerinin verdiği ışığın en önemli özelliği, ateşle ve sıcaklıkla ilgisinin olmamasıdır; buna "soğuk ışık" denir. Bu, günümüzdeki aydınlatma teknolojisinin ulaşmaya çalıştığı bir hedeftir. Normal bir ampul, elektrik enerjisinin ancak %3-4'ünü ışığa dönüştürüp, kalan kısmını ısıya dönüştürür. Ateşböcekleri ise yüzde yüz bir verimle ışık üretirler.[6]

Denizaltılarda bulunan dalış tankları suyla dolunca gemi sudan daha ağır hale gelir ve dibe dalar. Eğer tanktaki su, basınçlı hava ile boşaltılırsa, denizaltı tekrar su yüzüne çıkar. Nautilus adı verilen bir deniz hayvanı da aynı yöntemi kullanır. Nautilus'un vücudunda 19 cm. çapında salyangoz kabuğu biçiminde spiral bir organ vardır. Bu

organda birbiriyle bağlantılı 28 tane "dalış hücresi" bulunur. Peki ama, Nautilus suyu boşaltmak için gerekli basınçlı havayı nereden bulur? Nautilus, bunun için biyokimyasal yoldan özel bir gaz üretir ve bu gazı kan dolaşımı ile hücrelere aktararak hücrelerden suyun çıkmasını sağlar. Bu şekilde avlanırken ya da düşmanlarından kaçarken yükselmek ya da dibe batmak için gerekli miktarda suyu dışarı pompalayabilmektedir. Bir denizaltı sadece 400 metre dibe batabilirken, Nautilus için 4000 metre derinliğe dalmak son derece kolaydır.[7]

Soğutma sistemlerini ilk keşfedenler insanlar değildir. Sıcakkanlı her canlı, ısı kontrolü için birçok mekanizmaya sahiptir. Afrika'nın hızlı koşan gazeli, sık sık düşmanlarından kaçmak için koşmak zorunda kalır. Bu sürat koşusu gazelin vücut ısısını yükseltir. Fakat gazelin hayatta kalabilmesi için beyninin vücudundan daha serin tutulması gerekir. Gazel beynini serin tutmak için, başının sağ tarafında, kendine has bir soğutma sistemine sahiptir. Gazellerin ve benzer hayvanların, soluk alma kanallarının ardında uzanan, büyük kan birikintilerinin içerisinden yayılan yüzlerce küçük atardamar vardır. Soluklanmış hava burna ait bu gölcüğü soğutur, bu yüzden küçük atardamarların içerisinden geçen kan soğumuş olur. Sonra küçük atardamarlar kanı beyne taşıyan tek bir kan damarı içerisinde biraraya gelirler. Beynin soğutulması için gerekli olan bu sistem var olmasaydı gazel de hayatını devam ettiremezdi.[8]

Baykuşlardaki görüş derinliği, bütün yırtıcı kuşlarda olmakla birlikte, hiçbir kuş bu konuda baykuş kadar iyi donanımlı değildir. Baykuşların bazı türleri, görüş alanlarını genişletmek için, başlarını 180 derece döndürüp tam arkalarını görebilecek bir yapıya sahiptirler. Bu kolaylık, sadece yırtıcı hayvanlardan korunmalarını değil, aynı zamanda avlarının yerini doğru saptamalarını sağlar. Baykuş gözlerinin belki de en olağanüstü özelliği büyüklükleridir. Yüzün büyük bir kısmını kaplayan bu kocaman gözler birbirlerinden çok ince bir kemikle ayrılmıştır. Bunun sonucu olarak, göz boşluğuna sıkıca yerleşen gözler, göz kasları için hemen hemen hiç yer bırakmazlar. Birçok baykuşun gözü yerinden oynamadığından bu kuşlar değişik yönlere dönmek için oldukça esnek olan boyunlarını kullanırlar.[9]

Baykuş, avının yerini saptar saptamaz, en sessiz şekilde onun üzerine atılmalıdır. Ama kuşların çoğu uçarken bir ses çıkarırlar. Örneğin havada uçan bir kuğunun kanat hışırtısı çok uzaklardan duyulabilir. Birçok büyük kuşun kanatları da uçarken ses çıkarır. Gürültülü kanatlarsa, bir gece avcısı için avının olası bir saldırıyı fark etmesine yol açacağı için açık bir dezavantajdır. Ama bu problem gece avlanan baykuşlarda, özel tüy yapıları sayesinde çözülmüştür. Baykuşun tüyleri yumuşaktır, uçmasını sağlayan güçlü kanat tüylerinin uçları ise püskülümsü bir yapıya sahiptir. Kanat tüylerinin kadife yumuşaklığındaki yüzeyleri, sesi etkili bir biçimde boğarak baykuşun sessiz uçmasını sağlar.[10]

Çıngıraklı yılanlar ısıya duyarlı özel gözleri ile zifiri karanlıkta bile fare, sıçan gibi sıcakkanlı avları bulabilirler. Yılanın 15 cm. yakınında bulunan küçük bir fare, çevresindeki havada yalnızca 0.005 derece gibi son derece az, hatta hissedilmeyecek bir

sıcaklık değişimi yarattığı halde, yılan tarafından kolayca fark edilir. Yılan, beynine ulaşan avıyla ilgili bilgiyi, saniyenin 1/20'si kadar kısa bir sürede alıp, değerlendirip tepki gösterebilir. 1 saniyenin, insan gözünün yavaşça açılıp kapanması kadar kısa bir zaman olduğu düşünüldüğünde yılanın akıl almaz hızı daha net anlaşılabilir. Avının yerini hiç şaşmadan bulan çıngıraklı yılan, şaşırtıcı bir isabet yeteneğiyle saldırır ve zehirli dişleriyle hayvanı öldürür.[11]

Su samurları kürklerini ayaklarıyla tararlar, bu sayede hem kürklerini temizler, hem de derilerindeki yağ ile kürklerini tımar etmiş olurlar. Samurlar bu işlemle hava kabarcıklarını kürklerine emdirirler; bu onların kürklerini havalandırmak için kullandıkları tek yöntemdir. Pasifiğin dondurucu soğuğundan korunabilmelerinde kalın derilerinin kabarcık tutma kapasitesinin fazlalığı çok önemlidir. Derilerindeki bu su kabarcıkları onları donmaktan korur. Eğer su samurlarının kılları keçeleşirse (çoğu zaman petrol atıkları buna sebep olabilir) hayvan çok kısa bir sürede donarak ölür.[12]

Antartika bölgesinde yaşayan Wedel türü ayıbalığı denizin sekiz aydan fazla süre buzla kaplı kaldığı, hava sıcaklığının –56 dereceye, su sıcaklığınınsa -26 dereceye dek düştüğü sert kışlarda bile bu koşullara dayanabilir. Ayıbalıkları, çok derinlere daldıklarında yoğun ve ani basınç değişimi yüzünden oluşan vurgundan etkilenmezler. Çünkü uzun süreli dalışlarında su altına girmeden önce birkaç küçük dalış yaparlar. Kaburga kemiklerini ve diyaframlarını açıp kapayarak ciğerlerindeki havayı dışarı atarlar ve ciğerlerini de kapatırlar. Bir süre sonra ciğerlerinde hiç hava kalmadığından azot eriyerek kana karışmaz ve yaşamsal sorunlar da böylece önlenmiş olur. Ayıbalıklarının solunum borusu çoğu memelininkinin tersine yuvarlak değil, düz-oval biçimlidir ve yüksek basınç altında hemen kapanabilmektedir. Aynı şekilde kulaklardaki hava boşlukları da dış basınç belli bir noktaya eriştiğinde şişip burayı tıkayan kan damarlarıyla örülmüştür. Bu yapılar ayıbalıklarına, ağır koşullarda yardımcı olan avantajlardır.[13]

Sinek kuşunun kalbi gün boyunca saniyede 500 ile 1200 kez çarpar. Gece ise kalbi öylesine yavaşlar ki görünüşte sanki nabzı durmuştur ve hatta kuş nefes almıyor gibidir. Bunun benzerini kış geldiğinde kirpiler de yapar. Bu, onların kış uykusudur. Sinek kuşu ise her yıl 365 kez kış uykusuna yatmak zorundadır.[14]

Burada verilen örnekler yeryüzündeki canlıların çok az bir bölümüdür. Ama yalnızca bu örneklere bakarak bile tüm canlılarda, her ayrıntısında bir bilgi ve tasarım olan mekanizmaların bulunduğu görülebilir. Bir canlının donmamasını sağlayacak antifiriz üreten sistemden, görüş derinliği veren göz yapısına, canlının bulunduğu yerle çok kısa sürede adeta bir bütün haline gelmesini sağlayan renk değiştirme yeteneğine kadar tüm bu mekanizmaların kaynağı elbette rastlantılar değildir. Rastlantılar şuur gösterip plan yapamaz. Bu canlılar bir şuur sahibi tarafından özel olarak belirlenmişlerdir diğer bir deyişle bu canlılar yaratılmışlardır. Herşeyden haberdar olan, herşeye hakim olan Allah bu özellikleri onlara vermiştir. O'nun yaratmasında sonsuz bir sanat ve ilim vardır. Allah kusursuzca yaratandır.

Öyleyse siz de bu mucizevi sistemlerin ancak ve ancak Allah'ın üstün yaratmasının eseri olduklarını ANLAMAZLIKTAN GELMEYİN.

Bir bitkiyi elinize alın ve yapraklarına bakın. Yapraklarının dizilişini, rengini, parlaklığını inceleyin. Nasıl olup da metrelerce yükseklikteki ağaçların tepesindeki yaprakların dahi her zaman yemyeşil kalabildiklerini bir düşünün. Sonra başınızı çevirip gökyüzünde uçan kuşlara bakın, bir tüyü elinize alıp inceleyin, hatta bu incelemeyi mikroskopla yapın. Kuşlara kusursuz bir uçuş yeteneği veren tüyün içindeki yüzlerce küçük çengeli ve bu çengelleri birbirine bağlayan yüzlerce küçük menteşeyi bir de kendiniz görün.

Bu örneklerin sayısını artırarak ve çok farklı yönlerden yaklaşarak daha pek çok canlıyı inceleyebiliriz. Onlardaki detaylı yaratılışı görebiliriz. Peki bu özellikler nasıl ortaya çıkmıştır? Canlılardaki bu detaylı özellikler rastgele gelişen tesadüfler sonucunda meydana gelmiş olabilir mi?

Bu soruların cevabını da yine sorular sorarak verelim. Bir uçak bilinçli bir müdahale olmadan, tesadüfen oluşabilir mi? Peki ya bir fabrika, tuğlaların rastgele üstüste dizilmesiyle ortaya çıkabilir mi? Elbette ki hayır. Kompleks yapılara sahip olan bu teknoloji ürünleri ancak akıl sahibi insanlar tarafından tasarlanır ve üretilirler. Aynı şekilde doğadaki canlıların tümünde görebildiğimiz kusursuz yaratılış da üstün bir aklın ürünüdür. Bu APAÇIK bir gerçektir.

Fransız Bilimler Akademisi'nin eski başkanı olan ünlü Fransız zoolog Pierre Grasse, tesadüflerin canlılığın ortaya çıkışını açıklayamayacağı gerçeği ile ilgili şunları söylemektedir:

Tek bir bitki, tek bir hayvan, binlerce ve binlerce tam olması gerektiği şekilde faydalı tesadüflere maruz kalmalıdır. Yani mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir. Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir.[15]

Grasse'nin de söylediği gibi dünya üzerindeki canlı varlıkların tesadüflerle oluşması ancak bir hayal ürünü olabilir.

CANLILAR TESADÜFEN ORTAYA ÇIKMAMIŞLARDIR. Tüm canlıları üstün güç sahibi bir Yaratıcı yani alemlerin Rabbi olan Allah yaratmışır. Artık tüm dünyanın fark ettiği bu apaçık gerçeği siz de ANLAMAZLIKTAN GELMEYİN.

Doğadaki canlılarda gördüğümüz üstün akıl, tasarım ve düzen tüm evrene hakimdir. İçinde yaşadığımız dünyadan, uzaydaki diğer tüm gök cisimlerine kadar yine kusursuz bir planlama görülmektedir.

Üzerinde yaşadığımız dünya içiçe geçmiş sistemlerin işlediği çok özel bir gezegendir. Canlıların yaşayabilmesi için, çok hassas dengelerle birlikte, özel olarak

yaratılmıştır. Evrendeki diğer gezegenlerle Dünya arasında bir karşılaştırma yapıldığında bu gerçek daha net görülür. Üzerinde yaşam olan tek gezegen Dünya'dır.

Dünya'nın kendi etrafındaki dönüş hızı, Güneş'e olan uzaklığı, atmosferindeki dengeler, ekseninin eğik olması, diğer gezegenlerin aksine suyun sıvı halde sürekli olarak bulunması ve bunlara benzer daha pek çok denge, Dünya'yı diğer gezegenlerden farklı kılar. Dünya'daki yaşamın sürekliliği açısından bu dengeler son derece önemlidir. Örneğin canlı yaşamı için mutlaka gerekli olan Dünya'nın atmosferi yalnızca insanın değil, yeryüzündeki tüm canlıların yaşamaları için gereken gazları en uygun oranlarda içerir. Atmosferin karışımında %77 oranında azot, %21 oranında oksijen, %1 oranında karbondioksit ve diğer gazlar bulunur. Bu oranlar canlıların ihtiyaçları için gereken en ideal değerlerdir. Bu gazlardan birini, örneğin oksijeni ele alalım.

Eğer oksijenin atmosferdeki oranı %21'den fazla olsaydı canlı hücreleri kısa süre içinde hasar görürdü. Ayrıca canlılık için gereken bitki örtüsü ve hidrokarbon molekülleri de tahrip olurdu. Eğer bu oran daha az olsaydı solunum yapmamız zorlaşır ve aldığımız gıdaların enerjiye çevrilmesi mümkün olamazdı. Görüldüğü gibi %21'lik oksijen oranı, canlılık için belirlenmiş en ideal orandır. Aynı şekilde havadaki karbondioksit oranının şimdikinden daha fazla olması yeryüzünün aşırı ısı tutarak canlılığı tehdit eden bir sıcaklığa ulaşmasına, daha az olması ise güneş ısısının depolanamayıp gece ile gündüz arasında çok büyük ısı farklılıklarının oluşmasına ve geceleyin "0"ın altında çok düşük sıcaklıklara varan bir ısı azalmasına sebep olurdu. Havadaki azotun oranı ise oksijenin yakıcı etkisinin en mükemmel biçimde dengelendiği ve canlılığın devamı için gereken en uygun değerdedir.

Bu oranların sabit kalması da yine Dünya'daki başka bir önemli denge unsuru ile sağlanmaktadır. Yeryüzündeki bitki örtüsü, fotosentez yolu ile karbondioksidi oksijene çevirerek her gün yaklaşık 200 milyar ton oksijen üretir. Dünya'nın kütlesi de atmosferin uzaya dağılıp gitmesini engellemek için gereken en ideal ölçüye sahiptir.

Atmosferdeki bu dengeler sağlanırken aynı zamanda Dünya yüzeyindeki ısının da kontrol altında tutulması gerekmektedir. Bu kontrol Dünya'nın Güneş etrafındaki yörüngesinin sabit olmasına, Güneş'in büyüklüğüne, Dünya'nın dönüş hızına, Dünya ekseninin eğikliğine bağlıdır.

Bunlarla birlikte Dünya'daki yaşamın devamlılığı için gereken daha pek çok denge vardır. Örneğin, yerçekimi kuvvetinin şu anki gücü, tam olması gereken ölçüye sahiptir. Eğer yerçekimi kuvveti şu ankinden daha güçlü olsaydı atmosfer çok fazla amonyak ve metan gazı biriktirirdi ki bu da yaşamın sonu demek olurdu. Aksine eğer yerçekimi daha zayıf olsaydı, atmosfer çok fazla su kaybeder o zaman da canlıların yaşaması mümkün olmazdı.

Yerkabuğunun ve ozon tabakasının kalınlığı, Dünya üzerindeki su ve azot döngüsünün sağlanması, dağların varlığı, atmosfer tabakasının koruyucu özelliğe sahip olması ve bunlara benzer daha pek çok denge yeryüzündeki canlılığın devamlılığı açısından olması zorunlu dengelerdir.

İnsanların çoğu ise, atmosferin gaz bileşimindeki, Dünya'nın Güneş'e olan uzaklığındaki veya gezegenlerin hareketlerindeki hassas dengelerin, ince ayarların bilincinde olmadan yaşamlarını sürdürürler. Bu dengelerin ve ayarların kendi yaşamları açısından ne kadar büyük önem taşıdığını bilmezler. Oysa bunlardan herhangi birinde meydana gelecek çok küçük bir değişiklik bile insanın varlığı, Dünya'daki canlılığın devamı açısından çok büyük sorun oluşturacaktır. Üstelik burada bahsettiklerimiz var olan milyonlarca dengeden sadece birkaç tanesidir. Ama yalnızca bu birkaç dengenin bile üstün bir aklın ve ilmin ürünü olduğu APAÇIK bir gerçektir.

Öyleyse bu kadar hassas dengelerin tesadüfen oluşamayacağını, ancak üstün güç sahibi Allah'ın bu düzeni kurulabileceğini SAKIN ANLAMAZLIKTAN GELMEYİN.

SAKIN
Sahip Olduğunuz Herşeyi Allah'ın Nimet Olarak Verdiğini Anlamazlıktan Gelmeyin

İçinde yaşadığımız dünyada sayısız güzellikler, nimetler mevcuttur. Her canlının tüm ihtiyaçları ayrı ayrı düşünülmüş ve gereken hiçbir ayrıntı eksik bırakılmamıştır.

Öncelikle kendimiz için düşünelim. Sabah kalktığımız andan itibaren neler yaparız, nelere ihtiyaç duyar, nelerle karşılaşırız, daha doğrusu ne gibi güzelliklerle nimetlendiriliriz birlikte düşünelim.

Kalkar kalmaz nefes alabiliriz, kusursuz solunum sistemimiz sayesinde bunu yaparken hiç zorlanmayız, atmosferdeki gazların oranlarının doğru olup olmadığını düşünmek aklımıza bile gelmez.

Gözümüzü açar açmaz görebiliriz, gözümüzdeki benzersiz yaratılış sayesinde netlik ayarı, renk ayarı, uzaklık ayarı gibi ayarlar yapmak zorunda kalmayız. Yemek yeriz ve lezzet alırız. Yediğimiz her lokmada ayrı ayrı var olan vitaminlerin, minerallerin, karbonhidratların, proteinlerin nerelere gitmesi gerektiğini, oranlarını, fazlasının depolanması ya da atılması gibi işlemleri aklımıza bile getirmeyiz. Hatta içimizde böyle işlemlerin sürüp gittiğinden haberimiz bile olmaz çoğu zaman. Elimize aldığımız bir cismin sert mi, yumuşak mı olduğunu hemen anlayabiliriz. Herhangi bir cismi hiçbir zihinsel çaba göstermeden rahatlıkla tutabiliriz.

İşte her saniye insan vücudunda bu örneklere benzer sayısız işlem yapılır. Bu işlemlerin her birinin yürütüldüğü organlar, bu organlarda da kompleks mekanizmalar vardır. İnsan vücudu adeta bir fabrika gibi çalışır. Bu fabrika insana verilmiş en büyük nimetlerden biridir çünkü insan bu fabrika sayesinde vardır, yaşamını bu fabrika sayesinde sürdürür.

Peki bu fabrikanın çalışması için gereken hammaddeler nasıl sağlanır? Yani insana güç veren yiyecekler, su, hava gibi maddeler nasıl oluşur?

Önce meyve ve sebzeleri düşünelim. Kara toprağa atılan ve bir tahta parçası görünümündeki tohumlar sayesinde oluşan karpuzları, kavunları, erikleri, kirazları, portakalları, biberleri, domatesleri, ananasları, dutları, çilekleri, patlıcanları ve bunlar gibi diğer bütün bitkisel besinlerimizi düşünelim. Alışmış olduğumuz düşünme şekliyle değil de farklı yönlerden yaklaşarak düşünelim. Çileğin o muhteşem kokusunu ve tadını, kavunun hiç değişmeyen o ünlü kokusunu ve lezzetini aklımıza getirelim. Bir de insanların laboratuvarlarda aynı kokuları tutturmak için harcadıkları zamanı, kullandıkları teknolojiyi düşünerek bir karşılaştırma yapalım. Laboratuvarlarda elde edilen sonuç doğadaki benzerlerinin kötü birer taklidi olmaktan öteye gitmez. Allah'ın insanlar için doğada yarattığı koku, lezzet ve renk çeşitliliği benzersiz bir kusursuzluğa sahiptir.

Bütün bitkisel besinlerin tadlarının, kokularının farklı olması, hepsinin kendilerine özgü renklerinin olması insan için özel olarak tasarlanmıştır. Bunların hepsi Rabbimiz tarafından nimetler olarak sunulmaktadır.

Aynı şekilde hayvanlar da insanlar için özel olarak yaratılmışlardır. İnsanların hem besin olarak faydalanacağı hem de görünüşlerinden zevk alacağı güzelliklerle donatılmışlardır. Deniz altındaki rengarenk balıklar, mercanlar, deniz yıldızları, dünyanın çeşitli bölgelerinde yaşayan birbirinden farklı süsleriyle tüm kuş çeşitleri, olağanüstü sevimlilikleriyle kediler, köpekler, yunuslar, penguenler ve diğerleri… Bunların tümü Allah'tan birer nimettirler. Allah bu konuyu birçok ayetiyle kullarına bildirmiştir:

Kendinden (bir nimet olarak) göklerde ve yerde olanların tümüne sizin için boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (Casiye Suresi, 13)

Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışacak olursanız, onu bir genelleme yaparak bile sayamazsınız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (Nahl Suresi, 18)

Burada bahsedilenler Allah'ın sunduğu nimetlerin ve güzelliklerin çok küçük bir kısmıdır. İnsan dünya üzerinde gözünü nereye çevirse Allah'ın; Berr (kullarına karşı iyiliği çok olan), Kerim (keremi bol, cömert), Latif (lütuf sahibi), Rezzak (rızık veren), Sani (nihayetsiz güzellikler yaratan) gibi sıfatlarının tecellilerinin örneklerini görebilir.

İşte siz de şu an çevrenize bir göz atıp düşünün. "Nimet olarak size ulaşan ne varsa, Allah'tandır..." (Nahl Suresi, 53) ayetiyle haber verildiği gibi size verilen sonsuz nimetlerin sahibinin Rabbimiz olduğunu asla ANLAMAZLIKTAN GELMEYİN.

SAKIN Bu Dünyada Uzun Süre Kalmayacağınızı Anlamazlıktan Gelmeyin

Dünya üzerinde güzel olan, sağlam olan ne varsa bir gün gelir bozulur, çürür veya eskir. İnsanın da sonu böyledir ve bundan kaçış mümkün değildir. Her insan doğduğu andan itibaren geri dönüşü mümkün olmayan bir yaşlanma ve ölüme doğru ilerleme sürecine girer. Bu apaçık gerçeği herkes bilir ama buna rağmen bazı insanlar kendilerini gündelik yaşamın akışına kaptırmaktan alıkoyamazlar. Dünyanın geçici süslerine hak ettiğinden fazla değer verir, tutkuyla bağlanırlar.

Oysa bu bağlılıklarının bir anlamı yoktur. Çünkü dünyadaki yaşamın bir sonu vardır. Sonu olmayan yaşam ise ahiret hayatıdır. Sonsuz bir hayata karşılık dünyanın tükenecek yararının peşinde koşmanın akılcı bir tavır olmadığı da kesindir. İnsanın tüm bunları anlamazlığa gelerek dünyaya yönelik yapacağı her hareket, onu ahirette telafisi mümkün olmayan bir pişmanlığın içine sokabilir. **Siz bu sonsuz pişmanlığı yaşamaktan şiddetle kaçının ve dünyadaki hayatınızın bir gün mutlaka son bulacağı APAÇIK bir gerçekken sakın bunu anlamazlıktan gelmeyin.**

Günlük işlerine dalarak ölümü düşünmeyen bazı insanlar, beraberinde çok önemli bir gerçeği daha göz ardı etmektedirler. Dünyadaki hayat inanılmaz derecede kısadır. Sevdiğiniz ve sahip olduğunuz şeyleri şöyle bir gözünüzün önüne getirin. Hepsi kısa sürede eskimiş, çürümüş, bozulmuş, yok olmuştur. Sevdiğiniz kişiler birer ikişer

ölmüşlerdir, eşyalar kırılıp dökülmüşlerdir. Evler, binalar eskimiş, yıkılmış, giysiler sökülmüş, yırtılmışlardır. Kısacası sahip olduğunuz herşey hızla bozulmaya uğramıştır.

Dönüp arkanıza baktığınızda, zamanın müthiş bir süratle geçişinden dolayı hiçbir şeyden tam tatmin olamadığınızı görürsünüz. Belki belli bir zamana kadar bu gerçeği fark edememiş de olabilirsiniz. Ama bu keskin gerçeği anlamaya başlayan bir insan artık herşeyi daha akılcı düşünmeli, kendisini ve herşeyi yaratan Allah'ın insanlardan istediklerini öğrenmeli, hayatını da buna göre düzenlemelidir. En başta dünyada kendisine herşeyi veren, ahirette ise sonsuza kadar verecek olan Rabbimizi hoşnut etmeye çalışmalıdır. Çünkü bu gerçeği anlamazlıktan gelip kısacık dünya hayatlarını sorumsuzca tüketen inkarcılar, ahirette şiddetli bir şaşkınlık yaşayacaklardır. Diriltilip Allah'ın huzuruna getirildiklerinde dünyada çok kısa bir süre kaldıklarını anlayacaklardır. Bu gerçeği Allah Kuran'da şöyle bildirmiştir:

Dedi ki: "Yıl sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün ya da bir günün birazı kadar kaldık, sayanlara sor." Dedi ki: "Yalnızca az (bir zaman) kaldınız, gerçekten bir bilseydiniz," (Müminun Suresi, 112-114)

İşte bu yüzden hayatın çok kısa olduğunu anlamazlıktan gelip, bu kısa ömürlü şeylere bu kadar bağlanmayın. Bu dünyadaki eksikliklerin cennete özlem duymanız için verildiğini bilin ve asıl gerçek yurda, sonsuz olan herşeyin bulunduğu ahirete hazırlık yapın.

Allah insanı en güzel surette yaratmıştır. Ama son derece hikmetli bir şekilde insanı türlü acizliklerle birlikte yaşatmaktadır. Böylece insan, Rabbimize karşı olan acizliğini anlasın, bu dünyaya hırsla bağlanıp kalmasın.

Ne kadar güzel, ne kadar zengin olursa olsun, her insan birbirinin benzeri acizliklerle ömrü boyunca içiçedir. Her insan susar, acıkır, yorulur. Üstelik sürekli temizlenmek zorundadır. Sadece temizlik bile insana ne kadar acizlik içinde olduğunu gösteren çok önemli bir olaydır. İnsanın yaptığı temizliğin geçici olması, sürekli tekrarlanmak durumunda olması çok özel bir durumdur. Mesela bir gül düşünün; toprağın içinden çıkıp dışarıda yetiştiği, toz, duman, pislik gibi türlü etkilere maruz kaldığı halde tertemizdir, son derece güzel kokar. Bunun için "temizlik" yapması gerekmez. O güzel kokusunu da hiçbir şekilde kaybetmez. Oysa insan için durum hiç de böyle değildir. Onun türlü önlemlerle elde ettiği "temizlik" geçicidir. Türlü çabalarla, birtakım takviyelerle elde ettiği güzel kokular da hiçbir zaman sürekli değildir.

Hastalıklar da insanın aczini göstermesi açısından çok önemli örneklerdir. İnsan vücudunu Allah son derece kusursuz sistemlere sahip olarak yaratmıştır. Buna rağmen bedenimiz çoğu zaman ufacık bir virüse yenik düşmekten kurtulamaz. Tıbbın imkanları ne kadar seferber edilirse edilsin, ufacık bir yaradan vücuda girebilecek bir mikrop, insanı sakatlığa veya ölüme götürecek sonuçlar doğurabilir. Veya bedenin içinde aniden

isyan eden bir hücre kanser meydana getirebilir. Üstelik bundan insanın haberi olduğunda son derece geç kalınmış da olabilir. Bir sabah kalktığında her insan kurtuluş imkanı olmayan ciddi bir kanser hastalığıyla karşı karşıya kalabilir.

Kazalar da aynı şekilde, insanın her an başına gelebilecek olaylardır. Ne kadar kendinden uzak görürse görsün bir insanın ayağının dolanıp merdivenden düşmesi, sonucunda da sakat kalması, boğazına bir şey takılıp boğulması, çok sık olan trafik kazalarından birinde kendisinin de yaralanması basit sebeplere bağlı, her an olabilecek olaylardır. Böyle pamuk ipliğine bağlı, türlü acizlikler içinde hayatını sürdüren bir insan, Allah'a olan muhtaçlığını anlamazlıktan gelmemelidir. Tüm bunları iyice düşünüp fark eden bir kişinin dünyaya bağlılık göstermesi de mümkün değildir.

Bu yüzden siz de düşünen bir insan olarak bedeninizi Allah'ın dünyaya bağlanmanızı engelleyecek acizliklerle birlikte yarattığını anlamazlıktan gelmeyin. Hepsi birer hatırlatma, öğüt ve uyarı niteliği taşıyan bu olaylardan ve durumlardan kendinize gereken payı çıkartın. Ve hiçbir aczin, zorluğun, hastalığın, sıkıntının olmadığı cennet hayatını isteyip, sonsuz güzelliklere dolu cennet için çalışın.

Yaşlılık insanların hiç düşünmek istemedikleri, özellikle gençlik dönemlerinde hiçbir zaman konusunu dahi etmedikleri ama her insanın karşılaşacağı kaçınılmaz bir sondur. Yaşlılığın insanlar üstündeki bedenen ve zihnen oluşturduğu etkileri ne yaparsa yapsın hiç kimse engelleyememiştir. Zengini de, fakiri de, güzeli de, çirkini de zaman hızla ilerledikçe yaşlanır. Senelerin etkisi insanın aynaya baktığında rahatlıkla görebileceği kadar açıktır. Gençlikteki gergin ve parlak deri, artık kırışmaya başlamıştır ve o parlaklığını yitirerek rengi de solmuştur. Göz ve ağız kenarlarındaki belirgin çizgiler, kırışmayı en çok gösteren yerlerden biridir, ellerin ve boynun durumu ortadadır. Kemikler de eskisi gibi sağlıklı ve sağlam değildir, ayrıca hafızanın eski gücü de yoktur. Bunlar yaşlılık halinin kaçınılmaz gerçekleridir ve insan düşünmekten kaçsa da, onun peşini bırakmaz. Allah bir ayetinde yaşlılık için şöyle demektedir:

Allah sizi yarattı, sonra sizi öldürüyor, sizden kimi de, bildikten sonra bir şey bilmesin diye, ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilir. Şüphesiz, Allah bilendir, herşeye güç yetirendir. (Nahl Suresi, 70)

İnsan yaşlılıkla birlikte gençken sahip olduğu tüm gücünü ve kabiliyetlerini yitirmeye başlar. Belirli bir yaştan sonra oluşan fiziksel ve zihinsel çöküş insanı adeta bir çocuk haline getirir. Aslında Allah dileseydi insana ölümden önce yaşlılığı yaşatmayıp son derece güçlü ve genç bir şekilde kalmasını sağlayabilirdi. Fakat Allah insana dünyanın geçiciliğini, yaşlılığı ve beraberinde gelen eksiklikleri de yaşatarak hatırlatmaktadır. Bu apaçık gerçekler karşısında dünyaya bir bağlılık göstermeyen insan, asıl yurt olan ahiret için bir hazırlık yapacaktır.

Siz de eninde sonunda bir gün yaşlanacağınızı, cildinizin kırışacağını, fiziksel fonksiyonlarınızın zayıflayacağını, üstelik zihninizin de yaşlılığın etkilerine maruz kalacağını sakın anlamazlıktan gelmeyin. Ve yaşınızın ilerlemesini beklemeden, fiziksel ve zihinsel bir güce sahipken bu gerçeği fark ederek ahiret için hazırlık yapmaya başlayın.

Dünya biz ne kadar farkında olmasak da dışarıdan ve içeriden birçok tehdit unsuruyla doludur. Uzayda hızla ilerlerken karadelikler, meteorlar, kuyruklu yıldızlar gibi bazı tehditlerle karşı karşıya olan Dünya, yerin derinliklerine inildiğinde binlerce derece sıcaklıktaki bir katmanı içinde barındırır. Tüm bu tehditlerin dışında, atmosferde fırtınalar, hortumlar, rüzgarlar gibi büyük zararlara sebep verebilen olaylar da gerçekleşebilmektedir.

İşte bu olaylar Dünya'da zaman zaman etkili olduğunda birtakım doğal afetler meydana gelir. Bu afetler büyük can ve mal kaybına sebep olabilir. Başta depremler olmak üzere, seller, volkan patlamaları, hortumlar, fırtınalar birbirinden farklı etkilere sahip olaylardır. Fakat her biri kısa sürede bir şehri ortadan kaldırabilir, canlıları yok edebilir, çok büyük maddi hasarlar meydana getirebilirler. Kimse de bu afetleri engelleme gücüne sahip değildir.

Bu gerçeği bilmelerine ve sık sık bu tür olaylara şahit olmalarına rağmen bazı insanlar bu konuları anlamazlıktan gelirler. Oysa bu afetlerin her biri insanların öğüt alıp düşünebilmesi içindir. Allah bu şekilde insanların dünyaya olan bağlılıklarını kırmaktadır. Öğüt alabilenler de bu olaylardan gerekli dersi çıkarabilmektedir. Allah Kuran'da insanları sık sık belaya uğrattığını ve bu vesileyle onları düşünmeye, ibret almaya yönelttiğini şöyle haber vermiştir:

Görmüyorlar mı ki, gerçekten onlar her yıl, bir veya iki defa belaya çarptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp (ders çıkarıp) düşünmüyorlar. (Tevbe Suresi, 126)

Unutmayın ki, afetler insanlara dünyanın geçiciliğini ve güvensizliğini hatırlatırlar. Bu olayları Allah insanlar için birer uyarı olarak yaratır. Bu gerçeği, yani Allah'ın insanları her an uyarıp korkuttuğunu anlamazlıktan gelmeyin.

Allah Kuran'da bize, hem tüm topluluklara bir uyarıcının geldiğini, hem de uyarılmadan hiçbir topluluğun ve ülkenin yıkıma uğratılmadığını bildirmiştir. Allah'ın elçileri gönderildikleri toplumlarda hidayet önderi olmuşlar, insanlara Allah'ın yasaklarını bildirmiş, onları Allah'ın dinine davet etmişlerdir.

Peygamberlerin yaptıkları hatırlatma, uyarı, öğüt ve mucizelerle birebir karşı karşıya olan birçok kavim ya Allah'a iman ederek peygamberle birlikte hak yolda ilerlemiş, ya da uyarılara kulak asmayarak büyüklük taslamış, Allah'ı inkar etmiş ve

Allah'ın dinine teslim olmamışlardır. Şeytanın telkinlerine ve çağrılarına kulak verip, onun yolunda ilerlemeyi seçenler ise cehennemle müjdelenmiş, dünyada da birçok azapla karşılaşıp, yıkıma uğramışlardır:

Ülkelerden niceleri vardır ki, Rablerinin ve O'nun elçilerinin emrine karşı gelip azmışlar, böylece Biz de onları çetin bir hesaba çekmişiz ve onları benzeri görülmedik bir azabla azablandırmışız. Artık o (ülkelerin halkı), yaptığı kötülüğü taddı ve işinin sonucu bir hüsran oldu. (Talak Suresi, 8-9)

Kuran'da Allah'ın bildirdiği gibi, peygamberlerin davet ettiği hak yola uymayan topluluklar değişik azap çeşitleriyle karşılaşmışlardır. Bu azaplar onlara hiç ummadıkları bir anda gelmiştir. Fakat hepsi bu kötü sonucu ve helakı hak eden toplumlar olmuşlardır. Kimisi yok olmalarını sağlayan azaptan önce elçiler tarafından uyarılmış sonra da belki öğüt alıp düşünürler diye değişik zorluklara, sıkıntılara uğratılmıştır. Kimisi de yaptıklarına karşılık olmak üzere korkunç bir sonla tarih sahnesinden silinmiştir. Kuran'da bu kavimlerle ilgili Rabbimiz birçok haber verir. Bu ayetlerden birkaçı şöyledir:

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." Ancak onu yalanladılar; bunun üzerine onları amansız bir sarsıntı yakalayıverdi, böylelikle kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar. (Ankebut Suresi, 36-37)

Andolsun, Biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık. (Araf Suresi, 130)

Ne zaman ki, onların erişebilecekleri bir süreye kadar, o iğrenç azabı çekip-giderdik, onlar yine andlarını bozdular. Biz de onlardan intikam aldık ve ayetlerimizi yalan saymaları ve onlardan habersizmişler (gibi) olmaları nedeniyle onları suda boğduk. (Araf Suresi, 135-136)

Allah'ın azabı kendilerine gelmeden önce yeryüzünde şımarıp azmış olan toplumlardan bazıları, kendi elleriyle sonlarını hazırlamışlardır. Ama Allah'a karşı işledikleri tüm suçlara rağmen, yaklaşan azabın kendilerine bir hayır getireceğini zannedecek kadar kör ve basiretsiz duruma düşmüşlerdir:

Derken, onu (azabı) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak olan bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar; onda acıklı bir azab vardır. Rabbinin emriyle herşeyi yerle bir eder. Böylece meskenlerinden başka, hiçbir

şey(leri) görünemez duruma düştüler. İşte Biz, suçlu-günahkar bir kavmi böyle cezalandırırız. (Ahkaf Suresi, 24-25)

İşte siz de geçmişte yaşamış bu insanların hatasına düşmeyin. Allah'ın insanlara yaptığı uyarılardan etkilenmeyen geçmiş kavimlerin durumundan ders çıkarmak gerektiğini sakın anlamazlıktan gelmeyin. **"Semud'a gelince; Biz onlara doğru yolu gösterdik, fakat onlar körlüğü hidayete tercih ettiler..."** (Fussilet Suresi, 17) ayetinde Allah'ın haber verdiği gibi körlüğü tercih etmeyin ve Rabbimizin karşınıza çıkardığı tüm olaylardan ibret almanız gerektiğini gözardı etmeyin.

(Halkı) Zulmediyorken yıkıma uğrattığımız nice ülkeler vardır ki, şimdi onların altları üstlerine gelmiş ıpıssız durmakta, kullanılamaz durumdaki kuyuları (terk edilmiş bulunmakta), yüksek sarayları (çın çın ötmektedir). (Hac Suresi, 45)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları oluversin? Çünkü doğrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir. (Hac Suresi, 46)

SAKIN Ölüm Gerçeğini Anlamazlıktan Gelmeyin

Ölüm, istisnasız bugüne kadar yaşamış her insanın kesin olarak karşılaştığı ve bundan sonraki insanların da karşılaşacağı bir sondur. Bu yüzden de dinden uzak olan insanların düşünmekten ve konuşmaktan kaçındıkları bir konudur. Bu kişiler ölümün ardından dünyada hırsla bağlandıkları herşeyden uzaklaşacaklarını, Allah'a hesap vereceklerini, cennetin ve cehennemin varlığını, akıllarına getirmek istemezler.

Peki bugüne kadar ölümü yaşamayan tek bir kişi dahi olmamasına rağmen insanlar nasıl böylesine gafil davranabilmektedirler? Sanki hiç ölümle karşılaşmayacakmışçasına bir yaşamı nasıl sürdürebilmektedirler?

İnsanların kendi kafalarında kurdukları bazı senaryolar vardır. Örneğin ölümün hep belirli bir yaştan sonra başlarına geleceğine ve o yaşa ulaşana kadar da daha önlerinde çok uzun bir vakit olduğuna kendilerini inandırırlar. Oysa hemen her gün gazetelerde genç yaşta ölen kişilerin haberlerini görürler, ölüm ilanlarının tek bir gün bile eksilmediğini bilirler. Televizyonlarda ve sokaklarda gördükleri cenaze arabaları, yanından geçip gittikleri büyük mezarlıklar bu insanlara sürekli ölümü hatırlattığı halde tüm bunları anlamazlıktan gelirler.

Oysa ölüm her insanın bir adım ilerisindedir. İnsan bir an "yaşıyorum" derken göz açıp kapama vakti kadar kısa bir süre sonra karşısında canını almak üzere gelmiş ölüm meleklerini bulabilir. İşte o andan itibaren sonsuz yaşamını kurtarmak için yapabileceği hiçbir şey yoktur. Gaflet içinde geçirdiği bir ömrü telafi etmesi mümkün değildir.

Siz sakın insanların kapıldığı bu derin gaflete kapılmayın, ve ölümün yalnızca bir anlık bir geçiş olduğunu, çok yakın ve kesin bir gerçek olduğunu anlamazlıktan gelmeyin.

İnsanlar ölüme karşı birtakım tedbirler alarak ondan kaçabileceklerini sanırlar. Fakat bu, son derece anlamsız bir düşüncedir. İnsan nerede olursa olsun, yanında kimler bulunursa bulunsun, ne kadar korunaklı bir yapıda yaşarsa yaşasın ölümden kaçması mümkün değildir. Allah bu gerçeği Kuran'da şöyle hatırlatmıştır:

De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçmakta olduğunuz ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşıp-buluşacaktır. Sonra gaybı da, müşahede edilebileni de bilen (Allah)a döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir." (Cuma Suresi, 8)

Her nerede olursanız, ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile. Onlara bir iyilik dokunsa: "Bu, Allah'tandır" derler; onlara bir kötülük dokunsa: "Bu sendendir" derler. De ki: "Tümü Allah'tandır." Fakat, ne oluyor ki bu topluluğa, hiçbir sözü anlamaya çalışmıyorlar? (Nisa Suresi, 78)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz Bize döndürüleceksiniz. (Enbiya Suresi, 35)

Her an insanın etrafında gelişen ölüm olayları, yakınlarının yavaş yavaş dünyadan ayrılması, ölümden kimsenin kaçamadığının APAÇIK bir delilidir. Genç, yaşlı, zengin, fakir, güzel, çirkin demeden ölümün insanı her zaman ve her yerde bulduğunu bilmek ise, insanın bu dünyaya bağlanmaması, asıl olarak ölümden sonraki sonsuz yurda hazırlık yapması gerektiğini anlamasını sağlar.

Ölümün uzak olduğunu düşünen bir insanın ne kadar büyük bir aldanış içinde olduğunu sakın anlamazlıktan gelmeyin. Ve bu apaçık gerçeğin insana verdiği şuur ve vicdanla her an ölebilecekmiş gibi, Allah'ın hoşnut olacağı bir yaşam sürün.

Ölümü akla getirmemek aniden ölünebileceği gerçeğini kesinlikle değiştirmez. Gayet sağlıklı bir insanken beklenmedik bir trafik kazasıyla ölen, geçirdiği ani bir beyin kanaması sonucunda hayatını kaybeden insanları ya görmüşsünüz ya da haberlerini

duymuşsunuzdur. Acil bir iş toplantısına yetişmek üzere yolda giderken bir araba kazası geçirip veya bir merdivenden aşağı koşarken düşüp ani bir şekilde ölmeyeceğini hiç kimse iddia edemez. Bir insan için böyle bir iddia nasıl akıl dışıysa, bu konuyu hiç gündeme getirmeyip, üzerinde düşünmeyip, ölümün kendisini yakalayışını engelleyebileceğini zannetmek de öyledir. Hiçbir insan ne zaman, nerede öleceğini bilemez. Allah ölüm vakti gelmiş olan kişiye hiç ummadığı bir anda ölüm meleklerini göndererek canını alabilir.

Günlük uğraşılar içinde, her sabah uyanıp yeni bir güne başlıyor olabilirsiniz. Çok meşgul, hep bir şeyler yetiştirmeye, bir şeyler üretmeye çalışan, ileriye yönelik yüzlerce planı olan bir insan da olabilirsiniz. Fakat tüm planlarınızı gerçekleştirmenizin kesinlikle mümkün olamayacağı açıktır. Ölüm her an karşılaşılabilecek, tüm planları altüst edebilecek bir gerçektir ve insan adeta bir "geri sayımdaymışçasına" her geçen saniye ölüm anına doğru ilerlemektedir.

Öyleyse bu APAÇIK gerçeği anlamazlıktan gelerek sakın ölüme gafil bir şekilde yakalanmayın. Ölümle beklemediğiniz bir anda buluşabileceğinizi anlamazlıktan gelmeyin.

Dinden uzak insanların her zaman ölümle ilgili yanlış düşünceleri olmuştur. Bu düşüncelerden biri Kuran'da şöyle haber verilir:

Ve derlerdi ki: "Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltilecekmişiz?" "Önceden gelip-geçmiş atalarımız da mı?" De ki: "Şüphesiz, öncekiler de ve sonrakiler de." "Bilinen bir günün belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır." (Vakıa Suresi, 47-50)

Ayette de dikkat çekildiği gibi ölüm, mezarın içinde sonsuza kadar sürdürülen, ebedi bir uykunun başlangıcı değildir. Ölüm, insanların dünyada yaptıkları herşeyin hesabını verip, sonsuz hayatlarını sürdürmek için yerleşecekleri mekana geçişi sağlayan bir kapıdır. İnsanların sadece bedenleriyle ve dünya ile bağlantılarının kesildiği an olan ölüm asla herşeyin sonu değil, aksine herşeyin ve asıl hayatın başlangıcıdır.

Allah insanlara dünyada ölümü sürekli hatırlatmış, dünyanın geçiciliğini göstermiş, sonsuz hayatın varlığını ve bu hayata hazırlık yapılması gerektiğini anlatan elçilerini ve herşeyin bir açıklayıcısı olarak Kuran'ı göndermiştir. İnsanların da tüm bu uyarılara ve hatırlatmalara göre yaşamlarını düzenlemelerini istemiştir. İşte ölüm anı, tüm bu öğütlerin hesabının sorulacağı bir günün başlangıcıdır. **Öyleyse ölümün sonsuz hayatın kapısından girişin bir anahtarı olduğu gerçeğini anlamazlıktan sakın gelmeyin ve dünya hayatınızı ölüm gerçeğini hiç unutmadan geçirin.** Çünkü bunu düşünmek her insanı sonsuz hayatında hesabını rahatlıkla verebileceği hareketleri yapmaya yöneltir. İnsanın kurtuluşunu sağlayacak olan Allah'ın rızası da ancak bu şekilde kazanılır.

İnsanların bazılarının yaşamları boyunca ulaşmak için çaba harcadıkları mal, mülk, aile, itibar, makam, iktidar gibi değerler aslında sadece dünya hayatına aittir. Bunların hepsinin ellerinden kayıp gideceği veya yok olacağı gerçeğine rağmen bazı insanlar kendilerini bunlara tutkuyla kaptırmaktan alıkoyamazlar. Bir gün gelip tüm bunları zaten dünyada bırakacakları gerçeği, tüm açıklığıyla ortadayken, yine de anlamazlıktan gelir, unutmaya çalışırlar.

Bu ruh hali içerisinde kimi insanların dünyaya yönelik yaptıkları hırs da arttıkça artar. Geçmiş zamanlarda yaşayan hükümdarların, firavunların, önde gelen iktidar sahibi zenginlerin bazıları mallarının kendilerini ölümsüz kılacağını zannetmiş, hatta kimisi öldükten sonra mallarıyla birlikte gömülmek istemişlerdir. Bunu yapanlar, gerçekleri anlamazlıktan gelip böyle derin bir gaflete düşenler, büyük yanılgılarını öldükten sonra fark edeceklerdir ancak bu onlara bir fayda sağlamayacaktır.

Oysa APAÇIK olan ölüm gerçeğini düşünen insanın dünyayla ilgili hırsları bitecektir ve o insan artık gerçek ve sonsuz hayatın olduğu ahiret için çalışmaya başlayacaktır. **Siz de bu dünya malının, dünyaya ait olduğu gerçeğini sakın anlamazlıktan gelmeyin ve bu hataya düşenlerin ahirette yaşayacağı büyük pişmanlıklardan korkup sakının.**

Ömrü boyunca ölümü kendinden çok uzakta görerek düşünmeyen, Allah'ın hayatı boyunca gösterdiği ibret verici olaylardan gerekli dersi almayan, hak çağrılara cevap vermeyen, uyarılara kulak tıkayan, böylece Allah'a iman etmeden yaşamını tüketmiş bir insan düşünün. Sadece kendi nefsinin isteklerine uyarak yaşayan, ahiret için hiçbir hazırlık yapmadan zamanını tüketmiş olan bu insan, ölüme de hazırlıksız yakalanacaktır elbette. O anki pişmanlığıyla kendisine bir hak daha verilmesini isteyecek ama artık geri dönüşü olmayan, kapıları kapatılmış bir kapıdan girmiş olacaktır.

Siz, dünyada ölümün düşüncesinden dahi kaçan herkesin, o gün büyük bir dehşete düşeceği gerçeğini sakın anlamazlıktan gelmeyin. Şu anda ölmeyeceğinizin garantisini size ne kendinizin, ne başkasının veremeyeceğini bilen biri olarak hayatınızı bu keskin gerçeği unutmadan düzenleyin ve Allah'ın razı olacağı bir insan olmaya çalışın. Pişmanlığın ve tevbenin fayda etmediği o gün gelmeden evvel...

Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabbim, beni yakın bir süreye (ecele) kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve salihlerden olsam" demezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Oysa Allah, kendi eceli gelmiş bulunan hiç kimseyi kesinlikle ertelemez. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır. (Münafikun Suresi, 10-11)

Sonunda, onlardan birine ölüm geldiği zaman, der ki: "Rabbim, beni geri çevirin." "Ki, geride bıraktığım (dünya)da salih amellerde bulunayım." Asla, gerçekten bu, yalnızca bir sözdür, bunu da kendisi söylemektedir. Onların

önlerinde, diriltilip kaldırılacakları güne kadar bir engel (berzah) vardır. (Müminun Suresi, 99-100)

Tevbe; ne, kötülükleri yapıp-edip de onlardan birine ölüm çatınca: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenler, ne de kendileri kafirler olarak ölenler için değil. Böyleleri için acı bir azab hazırlamışızdır. (Nisa Suresi, 18)

SAKIN
Kuran'ın Hak Kitap Olduğunu, Ondan Hesaba Çekileceğinizi Anlamazlıktan Gelmeyin

İman eden bir insanın yapması gereken ilk şey, kendisini ve herşeyi yaratan Rabbimize karşı sorumluluklarının ne olduğunu öğrenmektir. Ve bunu öğrenebileceği kaynak da Kuran'dır. Allah, seçip beğendiği dininin hükümlerini, sınırlarını Kuran'da tüm insanlara bildirmiştir. Peygamber Efendimiz de bu hükümleri bize açıklamıştır. İnsanlar ancak Allah'ın emrettiği bu hükümleri eksiksiz olarak uygulamak suretiyle kurtuluş bulabilirler. Ahirette, bu sınırları büyük bir şevkle uygulayan, tüm hayatı boyunca kendisini yaratan Allah'ın hoşnutluğunu kazanmaya çalışmış bir kişi ile bu sınırları gözardı edip, kendi zevkleri uğruna dünya hayatını tüketmiş bir kişinin görecekleri karşılığın aynı olmayacağı APAÇIK ortadadır.

Dolayısıyla insanın en büyük sorumluluğu Allah'ın kitabında anlatılanları ve Peygamber Efendimizin sünnetini uygulamaktır. Allah hesap günü insanları Kuran'a uyup uymadıkları konusunda sorguya çekecektir:

Şu halde, sana vahyedilene sımsıkı-tutun; çünkü sen dosdoğru bir yol üzerindesin. Ve şüphesiz o (Kur'an), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız. (Zuhruf Suresi, 43-44)

İşte bu yüzden tüm insanların yalnızca Allah'ın çağrısına icabet etmeleri ve bunun için de Kuran'ı çok iyi bilmeleri gerektiğini sakın anlamazlıktan gelmeyin.

İnsanın sonsuz hayatını kurtaracak olan her türlü çözümü içinde barındıran ve açıklayan Kuran, uyarıcı, hatırlatıcı, öğüt verici bir kitaptır. Allah Kuran'ın bu özelliklerini birçok ayetinde bildirmiştir:

İşte bu (Kur'an) uyarılıp korkutulsunlar, gerçekten O'nun yalnızca bir tek ilah olduğunu bilsinler ve temiz akıl sahipleri iyice öğüt alıp düşünsünler diye bir bildirip-duyurma (bir belağ)dır. (İbrahim Suresi, 52)

Bu (Kur'an) insanlar için bir beyan sakınanlar için de bir hidayet ve öğüttür. (Al-i İmran Suresi, 138)

Gerçek (şu ki), o (Kur'an), elbette bir öğüttür. Artık kim dilerse, öğüt alıp-düşünür. (Müddesir Suresi, 54-55)

Allah'ın Kuran'da insanlara verdiği öğütler, yaptığı uyarılar kuşkusuz çok büyük önem taşır. İnsanlar bunlara göre hayatlarını düzene sokmalıdırlar. Aksi takdirde bir karmaşanın yaşandığı, huzursuzluklarla dolu, harama helale dikkat edilmediği için güvenilir olmayan, birbirlerinin hakkını çiğneyen insanlardan meydana gelen toplumlar oluşur. İşte bu yüzden Allah'ın ayetlerinin her birinin uygulanması çok büyük önem taşır. Allah'tan korkup sakınan insanlar Kuran'daki uyarıları, Peygamberimiz (sav)'in sünnetini çok büyük bir hassasiyetle uygular, öğüt alıp düşünürler. Kuran'ın bu özelliklerini anlamazlıktan gelerek sürdürülen ve insanların kendi doğrularına göre şekillendirdikleri bir hayatın insana asla bir kurtuluş sağlamayacağı ise APAÇIKTIR.

Siz bu insanların hatasına düşmeyin. Kuran'ı ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini rehber edinmeniz gerektiğini, Kuran'ın tüm insanlara bir öğüt, uyarı ve hatırlatma olduğunu sakın anlamazlıktan gelmeyin.

Allah'ın Kuran'da bildirdiği her ayet son derece anlaşılır ve açıktır. Kişi, "Kuran'ı okudum ama anlayamadım" diyerek sorumluluktan kaçmaya çalıştığında, asla hesabını veremeyeceği bir davranış içine girdiğini bilmelidir. Kuran ayetleri Allah'a samimiyetle yönelen herkesin rahatlıkla okuyup anlayabileceği ve uygulayabileceği şekildedir. Elbette hükümlerin rahatlıkla anlaşılabilir olması, bunları yerine getirme sorumluluğunu da beraberinde getirmektedir. Ve bu APAÇIK gerçeği anlamazlıktan gelmek, ayetleri anlayamadığını iddia etmek son derece vicdansız bir tavır olacaktır. Allah Kuran'ın son derece anlaşılır olduğu gerçeğini ayetlerinde şöyle haber vermiştir:

Allah'tan başka bir hakem mi arıyayım? Oysa O, size Kitabı açıklanmış olarak indirmiştir. Kendilerine Kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden hak olarak indirilmiş olduğunu bilmektedirler. Şu halde, sakın kuşkuya kapılanlardan olma. (Enam Suresi, 114)

İşte Biz onu (Kur'an'ı) apaçık ayetler olarak indirdik; şüphesiz Allah, dilediğini hidayete yöneltir. (Hac Suresi, 16)

Sakın Allah'ın Kuran'da bildirdiği hükümlerin çok açık ve kolay olduğunu anlamazlıktan gelerek, sonradan pişmanlık duyacağınız bir yolu benimsemeyin.

Kuran'ı Allah korumuştur ve Kuran'ın hükümleri 1400 senedir hiçbir değişikliğe uğramadan günümüze kadar gelmiştir. Allah bu gerçeği ayetleriyle bize bildirir:

Hiç şüphesiz, zikri (Kuran'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz. (Hicr Suresi, 9)

Rabbinin sözü doğruluk bakımından da adalet bakımından da tastamamdır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O işitendir, bilendir. (Enam Suresi, 115)

Allah'ın bu vaatleri inananlar için yeterlidir. Fakat Allah bunların dışında Kuran'a birtakım bilimsel, rakamsal mucizeler koyarak, onun hak kitap olduğunu insanlara bir kez daha göstermiştir. Kuran 1400 sene önce vahyedilmiş olmasına rağmen, 1400 sene önce kesinlikle bilinmeyen, günümüzde bilimin ve teknolojinin son imkanları kullanılarak bulunmuş birçok bilimsel gerçeği insanlara bildirmektedir. Bilimadamları bu konuyu araştırdıkça her geçen gün yeni bir mucizeyle daha karşılaşmaktadırlar. (Detaylı bilgi için, *Kuran Bilime Yol Gösterir,* Harun Yahya)

Bilimsel mucizeler dışında şu ana kadar tespit edilebilen Kuran mucizelerinden biri de, 19 sayısının ayetlerin içine şifresel bir biçimde yerleştirilmiş olmasıdır. Bu konudaki sayısız örnekten birkaçı şöyledir:

*Her surenin başlangıcında bulunan "Besmele" 19 harftir.

*Kuran 114 sureden oluşur ve 114 ise 19'un 6 katıdır.

*19 ve 19'un katı olan ayetlerde geçen Allah kelimelerinin toplamı 133 (19 x 7) katıdır.

*İlk vahyolan sure (96. sure) sondan 19. suredir.

*Kuran'ın ilk vahyedilen ayetleri 96. surenin ilk 5 ayetidir ve bu ayetlerin toplam kelime sayısı 19'dur.

*Kuran'da 114 (19 x 6) besmele bulunur. Bu sayı da 19'un 6 katıdır.

*"Rahman" kelimesi ise Kuran'da 57 (19 x 3) defa geçmektedir.

Kuran'ın bir diğer mucizesi ise bazı kelimelerin tekrar sayılarındaki dikkat çekici yönlerdir. Bu mucizeye bir örnek, Kuran'daki bazı kelime tekrarlarının verdiği ortak sayıdır. Birbiriyle ilgili bazı kelimeler şaşırtıcı bir biçimde aynı sayıda tekrarlanırlar. Bunlardan birkaçını şöyle sıralayabiliriz;

*"Yedi gök" tabiri 7 kere geçer. "Göklerin yaratılışı (halku semavat)" ifadesi de 7 kere tekrarlanır

*"Dünya" ve "ahiret" kelimeleri 115'er kez tekrarlanmaktadır.

*"Gün (yevm)" tekil olarak 365 kere geçerken, çoğul yani "günler (eyyam ve yevmeyn)" kelimeleri 30 defa tekrarlanır. "Ay" kelimesinin tekrar sayısı ise 12'dir.

*"Bitki" ve "ağaç" kelimelerinin tekrar sayısı aynıdır: 26

*"De" kelimelerini saydığımızda çıkan sonuç 332. "Dediler" kelimesini saydığımızda da aynı rakamı görüyoruz.

*"Şeytan" kelimesi 88 kere geçiyor. "Melek" kelimesinin tekrar sayısı da 88'dir.

Kuran'ın bu özellikleri, onun Allah Katı'ndan indirilmiş olduğunu kesin olarak gösterir. Bu APAÇIK gerçeği anlamazlıktan gelmeyin.

Allah Kuran'ı Kendi Katı'ndan indirmiştir. Bütün insanlığa bir bildiri olma ve rehberlik yapma özelliği olan, insanlara Allah'ın dinini anlatan ilahi ve çok yüce bir kitaptır. Çeşitli iftiralar atarak Kuran'a karşı kuşkular oluşturmaya çalışanlarla ilgili olarak Allah Kuran'da şöyle buyurmaktadır.

Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir sûre getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." (Yunus Suresi, 38)

De ki: "Eğer bütün ins ve cin (toplulukları), bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansa, -onların bir kısmı bir kısmına destekçi olsa bile- onun bir benzerini getiremezler." (İsra Suresi, 88)

Kuran'ın tüm ilahi özelliklerine rağmen bunu anlamazlıktan gelen inkarcılar, ahirette herşeyi daha iyi anlayacaklar ama iş işten geçmiş olacaktır. **Siz sakın bu insanlar gibi kuşkuya düşenlerden olmayın ve Kuran'ın Allah'ın hak kitabı olduğunu, bir benzerinin kesinlikle yazılamayacağını anlamazlıktan gelmeyin.**

SAKIN
Vicdanınızın Sesini Anlamazlıktan Gelmeyin

İnsan dünyada bulunduğu süre boyunca yaşadığı her olayda gösterdiği tepkilerle ve içinden geçirdiği düşüncelerle denenir. Bu deneme sırasında karşısında her zaman iki alternatif vardır: Ya daima kötülüğü emreden nefsinin sesine uyacaktır ya da kendisini bu kötülüklerden sakındıran vicdanının sesine. Allah, insanın içindeki bu iki sese ayetlerde dikkat çeker:

Nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene', Sonra ona fücurunu (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun). (Şems Suresi, 7-8)

Ayette de bildirildiği gibi nefis insanı en küçüğünden en büyüğüne kadar yaşadığı her olayda Allah'ın sınırlarını aşmaya, isyana ve kötülüğe çağırır. İnsanın kendi istek ve tutkularını ön plana çıkartarak Allah'ın rızasını göz ardı etmesini ister. Ve bunu da çok

çeşitli bahaneler öne sürerek sinsice yapar. Öyle ki kişi eğer vicdanını dinlemezse nefsinin fısıltılarına kolaylıkla aldanır.

Oysa vicdan, insanın ömrünün sonuna kadar şartlar ve koşullar ne olursa olsun bir an dahi susmaz. Nefis sürekli birtakım mazeretlerini öne sürse bile vicdan, insana aralıksız olarak neyin doğru neyin yanlış olduğunu açıkça söyler. Bu, Allah'ın insan için yaratmış olduğu mükemmel bir sistem ve büyük bir nimettir. Hangi olayla karşılaşırsa karşılaşsın, dünyanın neresine giderse gitsin, hangi kültürden olursa olsun her insan içinde daima başvurabileceği bir doğruluk rehberine sahiptir.

Unutmayın siz de bu doğruluk rehberine sahipsiniz. O halde sakın içinizdeki bu sesin söylediklerini anlamazlıktan gelmeyin.

Üstelik vicdan sadece müminlere has bir ilham değildir. Bu ses inkarcılar da dahil olmak üzere her insanın içinde vardır. Fakat müminlerin farkı, hayatlarının her anında vicdanlarını kullanmaları ve onun sesine uymalarıdır. İnkarcılar ise kendilerine hakkı gösterdiği halde vicdanlarının sesini dinlemeyip nefislerinin istek ve tutkularına uyarlar. Allah bu konuya Kuran'da Hz. İbrahim ile ilgili bir kıssada dikkat çekmiştir. Hz. İbrahim, kavminin taptığı putları en büyükleri hariç olmak üzere paramparça edince kavmiyle aralarında şöyle bir konuşma geçmiştir:

Dediler ki: "Ey İbrahim, bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?" "Hayır" dedi. "Bu yapmıştır, bu onların büyükleridir; eğer konuşabiliyorsa, siz onlara soruverin." Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da; "Gerçek şu ki, zalim olanlar sizlersiniz (biziz)" dediler. Sonra, yine tepeleri üstüne ters döndüler: "Andolsun, bunların konuşamayacaklarını sen de bilmektesin." (Enbiya Suresi, 62-65)

Bu konuşmaları yapan insanlar, az sonra Hz. İbrahim'i ateşe atmaya karar veren insanlardır. Allah'ın kendilerini hidayete yöneltmesi için yolladığı peygamberlerini ateşe atmaya kalkışacak kadar zalim olan bu insanların dahi vicdanları, hakkı onlara bu derece açıklıkla söylemektedir. Ama ayette haber verildiği gibi bu insanlar vicdanlarının sesini duydukları halde "tepeleri üstüne ters dönmüş" ve gerçeği görmemezlikten, anlamazlıktan gelmişlerdir. Başka bir ayetin ifadesiyle, "körleşmişler ve sağırlaşmışlar"dır. (Maide Suresi, 71)

Her insan gibi sizin de içinizde vicdan ve nefis birarada bulunmaktadır. Siz de karşılaştığınız her olayda vicdanınızın ve nefsinizin seslerini duyuyorsunuz. **Eğer Allah'ı razı etmek, doğruya ulaşmak istiyorsanız sakın vicdanınızın sesini duymazlıktan, anlamazlıktan gelmeyin.**

İnsan kendi içindeki sesleri birbirine karıştırmaktan, hangisinin doğruyu, hangisini yanlışı söylediğini anlayamamaktan endişe edebilir. Ama bilmek gerekir ki, vicdan doğruyu gördüğünde bir an dahi tereddüt etmez, hiçbir zaman insanı kararsızlık içinde

bırakmaz ve doğruyu anında söyler. Ancak vicdanın sesinin hemen sonrasında nefis devreye girer ve vicdanın söylediğini kişiye yaptırmamak için binbir türlü bahaneler uydurur. Yani bir insanın karşılaştığı bir olay karşısında duyduğu ilk ses vicdanının sesidir. Arkasından gelen tüm mazeretler, olumsuzluklar ise nefis kaynaklıdır. **Siz duyduğunuz anda, Allah rızası için en güzele çağıran o ilk sesin vicdanınıza ait olduğunu anlamazlıktan gelmeyin.**

Eğer kişi vicdanını kullanmazsa ve o ilk sese uymazsa, bir süre sonra adeta nefsinin esiri olur ve her türlü kötülüğe açık hale gelir. Bu, tamamen kendi tercihi olduğundan imtihanı da kaybeder, nefsinin istekleri ve kibiri uğruna sonsuza kadar cehennemde yaşamaya mahkum olur. Çünkü insan Allah'a kullukla sorumludur ve kulluk da ancak vicdana uymakla mümkündür. Bunu anlamazlıktan gelenlerin sonunu ise Allah, yukarıda verdiğimiz nefisle ilgili ayetlerin devamında "yıkım" olarak nitelendirmiştir:

Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmuştur. Ve onu (isyanla, günahla, bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır. (Şems Suresi, 9-10)

Herkes pişmanlığın ne kadar can yakıcı bir duygu olduğunu bilir. İşte bu duygunun temelinde vicdanın sözünün dinlenmemesi yatar ve bu, insan için Allah'tan bir uyarı niteliği taşır. Kimi zaman insan hatalı tercihinden vazgeçene kadar da bu pişmanlık peşini bırakmaz, manevi bir azaba dönüşür. **Öyleyse siz vicdan azabı çektiğiniz zaman bunu anlamazlıktan gelmeyin.** Bu, bir yerde hata yaptığınızın göstergesidir ve nerede, hangi noktada hata yaptığınızı da size söyleyecek olan yine vicdanınızdır. Dünyada pişmanlığın telafi imkanı varken bu fırsatı değerlendirin. Çünkü ahiretteki pişmanlık dayanılmaz boyutlardadır ve sonsuza kadar da insanın peşini bırakmayacaktır.

Nefsiniz istemese de, kimi zaman size zor göstermeye çalışsa da vicdanınızın size daima doğruyu söylediğini sakın anlamazlıktan gelmeyin. Eğer siz vicdanlı olursanız bilin ki Allah sonsuz vicdan sahibidir; nefsinizden sakınarak ve vicdanınıza uyarak yaptığınız zerre kadar iyiliğinizin karşılığını size eksiksiz olarak verecektir. Ama vicdanlarını kullanmayanlar elbette kullanan insanlarla bir tutulmayacaktır.

SAKIN
Allah'ın Güzel Ahlaklı Olmayı Emrettiğini Anlamazlıktan Gelmeyin

İnsanın yaratılışı din ahlakına yatkındır. Ve Allah insanlara yaratılışlarına en uygun olan ahlakı öğretmek üzere Kuran'ı indirmiştir. İnsan ancak Allah'ın kitabındaki emir ve tavsiyeleri yerine getirdiğinde ve Allah'ın sakındırdığı şeylerden sakınıp bu sınırları aşmadığında rahat, mutlu ve huzurlu olur. Bir ayette Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler. (Rum Suresi, 30)

Allah'ın sınırlarını aşanlar ve Kuran'da öğretilen ahlakı göz ardı edenler ise tarifsiz bir sıkıntı içinde hayatlarını sürdürürler. Çünkü cahiliye toplumlarında insanların doğru yanlış kıstasları kişiden kişiye göre değişir ve birbirinden farklı milyonlarca doğruluk kıstası sürekli olarak birbiri ile çatışır. Herkes "bence" diyerek kendi çıkarına en uygun fikri ortaya atar ve yine kendi çıkarı doğrultusunda davranır. Oysa Kuran tüm insanları tek bir doğruya, Allah'ın doğru yoluna yöneltir. Kuran'daki iyilik kavramı ise şöyledir:

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve muttaki olanlar da bunlardır. (Bakara Suresi, 177)

Kuran'a tabi olan insanlar Allah'ı olabilecek en fazla şekilde razı etmeye ve O'nun hoşnutluğunu kazanmaya çalışırlar. Bunun için Kuran'da Rabbimizin haber verdiği şekilde sürekli bir tavır mükemmelliği içinde, hayır, güzellik peşinde olurlar. Hiçbir karşılık ve takdir beklemeksizin fedakarlıkta bulunur, Allah'ın emrine uygun olarak kötülüğü iyilikle uzaklaştırırlar. Her kararları, konuşmaları, tavırları, tepkileri Allah korkusuna dayalı olduğundan yaşamlarının her anında olabilecek en güzel ahlakı sergilerler.

Ama dinden uzak yaşayan insanlarda Allah korkusu olmadığı için, bu insanları kötülükten engelleyen herhangi bir sebep de yoktur. Bir kere dünyaya gelmiş ve ortalama üç beş on yıl ömür sürüp ardından ölümle birlikte yok olacağına inanan bir insanın, fedakar olması, sabırlı olması, karşılık beklemeden iyilik yapması kısaca güzel davranışlarda bulunması için kendine göre bir neden yoktur. Tam tersine o, bunların her birini bir kayıp ya da saflık olarak değerlendirecektir. Yine aynı şekilde kendi menfaatlerine ulaşmak için de engel tanımayacaktır. Çünkü dünyada bir karşılık alacağına inanmadığı gibi ahiret inancına da sahip değildir. İnsan, sonucunda kesin

olarak bir kayba uğrayacağı şeyden çekinir, hele ki şiddetli bir azapla karşılık göreceğini bilirse o harekete hiç yeltenmez. Ama dinden uzak yaşayan insanlarda bu çekinme hissi yoktur. Allah korkusunun olmadığı bir toplumda insanlar her türlü kötülüğe ve dejenerasyona açıktır.

Tüm bunların sonucunda güzel ahlakın ancak Allah'ın sınırlarına uyulduğunda yaşanacağını, bunun aksinde ise nasıl bir ortam oluşacağını sakın anlamazlıktan gelmeyin. Eğer dünyada da güzel bir hayat sürmek istiyorsanız, mutlaka Allah'ın dinine yönelmeniz gerektiğini göz ardı etmeyin.

Allah'ın hoşnut olacağı ahlakın en önemli göstergelerinden biri, insanın Allah'a karşı olan samimiyeti ve dürüstlüğüdür. İnsan hiç kimseye karşı değil, yalnızca Allah'a karşı sorumludur ve ahirette kendisini hesaba çekecek olan da Allah'tır. Öyleyse dünyevi birtakım çıkarlar uğruna, Allah'ı unutup da insanların rızası için birtakım yalanlara, samimiyetsiz tavırlara başvurmak son derece anlamsızdır. **Allah herşeyi görüp, işitiyorken ve şahitlik ediyorken sakın samimi ve dürüst olmaktan başka yolunuz olmadığını anlamazlıktan gelmeyin.**

Yine güzel ahlakın en belirgin göstergelerinden bir diğeri tevazudur. Kibirle güzel ahlakın birarada yaşanması mümkün değildir. Büyüklenen bir insanın insanlara güzel söz söylemesi, sevgi ve saygı beslemesi, fedakarlıkta bulunması ya da dostane bir tavır içinde olması mümkün değildir. Oysa insan bilmelidir ki, kendisine kibir konusu yapabilecek hiçbir şeye sahip değildir. Kibir konusu yaptığı şey malı ise, göklerde, yerde ve bu ikisi arasında bulunan tüm mülk zaten Allah'ındır. Zeka, güzellik, yetenekse bunları insana veren de Allah'tır ve dilediği zaman hemen almaya kadirdir. Kaldı ki insan ölümlü bir varlıktır. Allah canını aldığında o, geçici bir süre emanetçiliğini yaptığı herşeyi gerçek sahibine bırakıp yapayalnız ve yalın olarak Allah'ın huzuruna gidecektir. Ve Kuran'da bildirildiği gibi, dünyada kibirlenenler ahirette boyun bükmüş kimseler olarak cehenneme gireceklerdir.

Gerçek budur. İnsanın kendisine kibir konusu yapabileceği hiçbir şey yoktur. Ne kadar zengin, ne kadar güzel, ne kadar ünlü, ne kadar itibar gören bir insan olursanız olun bunu sakın anlamazlıktan gelmeyin... İnsana kazanç sağlayacak olan yalnızca Allah'ın hoşnutluğu için göstereceği güzel bir ahlak, güzel bir teslimiyettir.

Allah Kuran'da güzel ahlaka dair pek çok detay bildirmiştir. Allah'a gönülden bağlanan ve hesap vereceğini bilen her insanın üzerinde taşıdığı bu ahlakın ana hatlarını şöyle sıralayabiliriz:

Güvenilirdir,

Kötülüğe karşı en güzel şekilde karşılık verir,

Daima hayırlarda ve güzelliklerde yarışır,

Hoşgörülü ve bağışlayıcıdır,

Müminlere karşı merhametli ve yumuşak huyludur,

Öfkesine kapılmaz,

Yaptığı iyilik ve yardımlara karşılık beklemez,

İtidalli bir yapı gösterir,

Alaycılık, kıskançlık, bencillik gibi özelliklerden kaçınır,

İnsanları maddi değerlere göre değil, yalnızca ahlaklarına ve takvalarına göre değerlendirir,

İnsanlara güzel söz söyler,

Sözüne ve emanetlerine sadıktır,

Şahitliğini doğru yapar,

Boş ve yararsız şeylerden yüz çevirir,

Gerektiğinde her türlü fedakarlıkta bulunur,

Uzlaştırıcıdır,

Gösteriş yapmaktan uzak durur,

Sabırlıdır,

Alçakgönüllüdür.....

Yukarıda sıraladıklarımız yalnızca belli başlı mümin özellikleridir. Allah tüm bunlardan insanı sorgulayacaktır. Dünyada bu üstün ahlakı yaşayan insanları ise hem dünyada hem de ahirette güzel bir hayatla ödüllendirecektir. Allah iman eden kullarını şöyle müjdelemektedir:

(Allah'tan) Sakınanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde, "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. (Nahl Suresi, 30-31)

Hayır, kim (güzel davranış ve) iyilikte bulunarak kendisini Allah'a teslim ederse, artık onun Rabbi Katı'nda ecri vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (Bakara Suresi, 112)

İçinde bulunduğunuz şartlar ne olursa olsun, başta kendi ahiretiniz için güzel ahlaktan taviz vermemeniz gerektiğini sakın anlamazlıktan gelmeyin.

SAKIN
Bütün Kötülüklerin Kaynağının Dinsizlik Olduğunu Anlamazlıktan Gelmeyin

İman edenler tüm yaşamları boyunca, Allah'ın kendilerine gösterdiği yola uyarlar. O'nun emirlerine, hükümlerine büyük bir hassasiyet gösterir, ömürlerini Rabbimizin hoşnutluğunu kazanmak için geçirirler. Bunun için de Allah'ın insanlar için seçip beğendiği din olan İslam'a göre yaşar ve Kuran'ı kendisine rehber edinirler. Yüksek vicdanları sayesinde Allah'ın kendilerinden istediği ve birçok ayetinde örneklerini bildirdiği güzel ahlakı tüm yaşamlarına yansıtırlar. Asla Rabbimizin hükümlerinin dışına çıkmaz, yasaklarını göz ardı etmezler.

Allah'ın varlığını inkarda direten, inkar etmese de O'nun kendilerine gönderdiği dine teslim olmayı kabul etmeyen bazı insanlar ise bu güzel ahlakı asla yaşayamazlar. Kuran ahlakının gerektirdiği iyilikleri, güzellikleri hiçbir zaman yerine getiremezler. Bu yüzden din ahlakının yaşanmadığı toplumlar her türlü ahlaksızlığı, çirkinliği korkusuzca, sonucunu düşünmeden yapan insanlardan oluşur.

Allah korkusu olmayan bir insan rahatlıkla yalan söyler, hırsızlık yapar, rüşvet alır, adam öldürür, intihar eder, kumar oynar, insanların haklarını çiğner, adaletsizlik yapar. Bunları ya açıkça yapar ya da kendince meşru bir zemine oturtarak tüm bu kötülükleri işler. Öfkesini tutamaz, kindardır, kıskançlık ve hırs yapar, insanları incitebilecek sözleri rahatlıkla sarf eder, fedakar değildir, kendi menfaatleri herşeyden önce gelir. Bu insanların arasından, "ben dindar değilim ama kötü bir insan değilimdir, öfkeli de" diyenler çıkabilir. Fakat bu insan gün gelir, kendisini çileden çıkaracak bir olayla karşılaşır, Allah'a tevekkülü olmadığı için öfkelenir ve üzerine hiç kondurmadığı her türlü kötülüğü yapma hakkını kendinde görebilir. Hatta an gelir, adam öldürür ve arkasından "ama hak etmişti" diyebilir. Bu, Allah'tan korkup sakınan bir insanda asla olmayacak bir sonuçtur. Çünkü inançlı bir insan sabırlıdır ve Allah'ın yapma dediği bir şeyi yapmaz. Bu yüzden de asla öfkesine kapılmaz.

İnançsız bir insan "ben dinsizim, ama rüşvet almıyorum, dürüstüm" diyebilir. Ama bu, sadece bir iddiadır. Çünkü Allah'tan korkup sakınmayan bu kişi zorda kaldığında her kötülüğü rahatlıkla yapabilir. Mesela, "çocuklarımı okutabilmek için rüşvet aldım" gibi kendince meşru bir mazeret uydurabilir. Oysa dindar bir insan için böyle bir şey hiçbir zaman söz konusu olmaz. Ahirette hesabını veremeyeceğini bildiği bir tavrı Allah'tan korkup sakınan bir insan asla yapmaz.

Hırsızlık da bu samimiyetsiz tavra iyi bir örnektir. Hırsızlık gibi toplumun genelinde hoş karşılanmayan bir suç bile bu kişiler arasında, bazı şartlarda meşru görülebilir. Örneğin otellerden, lokantalardan alınan havlu, çatal-bıçak gibi eşyalar hırsızlık olarak görülmez. Oysa din ahlakına göre bu, her halikarda bir ahlaksızlıktır.

İşte bunların tümü Allah'tan korkup sakınmayan insanların ortak karakteridir. Bu karakteri anlatmak için daha başka yüzlerce örnek verilebilir. Böyle insanlar güzel bir ahlak için asla iradelerini kullanmazlar. Ancak bir çıkarları söz konusu olduğunda bazı fedakarlıklar yapabilirler. Ve bu fedakarlık söz konusu çıkarın ortadan kalkmasıyla sona

erer. Oysa dindar bir insanın iradesi son derece kuvvetlidir. Allah korkusu bunu gerektirir. Bu korku, din ahlakının topluma sağladığı güvenli ortamların da garantisidir.

Aile ortamını meydana getiren vefa, bağlılık, sevgi ve saygı gibi değerler de dinsiz bir toplumda ortadan kalkar. Güzel ahlakın getirdiği bu davranışları hiçbir karşılık beklemeden yaşayanlar, yalnızca Allah'tan korkan ve tüm yaptıklarının hesabını ahirette vereceklerini bilen inançlı insanlardır.

Merhamet, sevgi ve fedakarlık üzerine kurulan, Kuran ahlakına dayalı aile yapıları bir toplumun geleceği ve huzuru açısından son derece hayati önem taşır. Ama bu değerlerin ortadan kalktığı dinsiz ortamlarda, toplumun temel direği olan aile yapısı bozulduğundan toplum yapısı da bozulur.

Kuran'a uymakla elde edilen bu huzurlu ortamları oluşturmak ancak insanların Allah inancı ve korkusuyla mümkün olabilir. Bunlar kesin olan APAÇIK gerçeklerdir.

Dinsizliğin hakim olduğu toplumlarda sosyal anarşi meydana gelir. Zengin fakiri ezer, fakirler de onlara kinlenir, patron işçiye, işçi de patrona karşı anlayışsız ve saldırgan bir tutum izler. İhtiyaç içinde olan insanlara merhamet değil tam tersine kızgınlık duyulur. Baba çocuğuna çocuk da babasına karşı saldırgan bir tavır içine girer.

Gazetelerde bir gün bile eksilmeyen cinayet ve intihar haberlerinin kaynağını hep dinsizlik oluşturmaktadır. Sadece öfkelendiği, kin güttüğü ya da o kişinin ölümünden bir çıkar elde edebileceği için gözünü bile kırpmadan soğukkanlılıkla adam öldüren bir insan ahirette bu yaptıklarının hesabını vereceğini düşünmemektedir elbette. Allah'tan korkup sakınmayan bir insanın rahatlıkla işleyeceği bu suçlar, tüm toplumun düzenini bozacak, huzuru yok edecek davranışlardır.

Böyle toplumlarda yardımlaşma, cömertlik gibi kavramlar yok olmuştur. İnsanlar birbirlerini kollamaz, sağlıklarını, rahatlarını asla düşünmez, insanlara dokunabilecek zararları engelleme yoluna hiç gitmezler. Örneğin yolda rahatsızlanıp yere düşen bir insana gereken ilgi gösterilmez, insanlar kendi başlarının çaresine bakmaya bırakılırlar. Herkes birbirinden maksimum faydalanmaya bakar, bu yüzden birbirlerini "dolandırmaktan" çekinmezler. Benzinci benzine su katar, market süresi dolmuş bir ürünü vermekten kaçınmaz… Verilen hizmetler de hep sınırlıdır, doktor ancak çok iyi bir müşteriyse gereken ihtimamı gösterir, ancak iyi para kazanacağını düşünürse iyi hizmet verir. Sonuç olarak bazı insanlar sadece dünyevi bir menfaat söz konusuysa birtakım fedakarlıklara katlanabilirler.

Görüldüğü gibi din ahlakının yaşanmadığı her yerde toplumsal sorunlar, ahlaksızlıklar tükenmek bilmez. **O halde Allah'ın insanlar için seçtiği ve beğendiği din ahlakına teslim olmak gerektiğini, ancak bu şekilde güven ve huzurun elde edilebileceğini anlamazlıktan gelmeyin. Ve ancak Allah'ın emirlerine uyarak geçirdiğiniz bir ömrün ahirette de hesabını güvenle verebileceğinizi bilin.**

Dinsizliğin getirdiği kötü ahlak, insanların en başta kendi huzurlarını bozar, kalplerinde büyük bir sıkıntı meydana getirir. Örneğin kıskançlığı yaşayan ve bunun

beraberinde etrafına kötülük yapan bir insan için yaşadığı öfke, çektiği vicdan azabı ve kıskançlığın kalbinde yarattığı baskı oldukça sıkıntı vericidir. Kişinin duyduğu kıskançlıktan çoğu zaman karşı tarafın haberi bile olmaz, olsa da bundan bir zarar görmez. Dolayısıyla insanın yaşadığı kıskançlıktan geriye sadece o kişide bıraktığı vicdan azabı ve öfke kalır. Bu da dinsizliğin insanda meydana getirdiği sıkıntılı ruh hallerinden biridir. Allah bir ayetinde din ahlakından uzak insanların sıkıntısına şöyle dikkat çekmiştir:

Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çökertir. (Enam Suresi, 125)

Dindar insanlar ise birbirlerinin yaptığı iyi ve hayırlı işlerden dolayı memnuniyet duyarlar, birbirlerinin güzel yönlerinden zevk alırlar. Bir insanın güzelliği inançlı bir insana Allah'ın yaratma gücünü hatırlatır ve O'nu tesbih etmesine vesile olur. Oysa din ahlakından uzak bir ortamda kıskançlığın sonucunda sarf edilen incitici sözler, takılan lakaplar, yapılan dedikodular, hep gergin ortamlar oluşturur. İşte dinsizliğin insanlarda oluşturduğu bozguncu, tahammülsüz, dengesiz karakter tüm bunları yapan kişilerin kendilerine büyük bir sıkıntı olarak geri döner. Yani bu insanlar açıkça kendi kendilerine zulmederler. Bir ayette Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

... Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar. (Yunus Suresi, 44)

Allah'tan korkup sakınan bir insan olaylar karşısında her zaman sabırlı davranır. Zorluklar hiçbir zaman onu yıldırmaz, moralini bozmaz. Allah'a güvenip dayandığından her türlü olayı kararlılıkla ve metanetle karşılar. Dinin insanlara sağladığı tevekküllü ve dingin ruh haline sahip olduğu için olayları akılcı değerlendirir ve sonuca ulaşır. Ama dinsizliğin getirdiği tevekkülsüzlük, sıkıntı ve batıl korkularla dolu bir ruh haline sahip insanlar asla güzel bir yaşam sürdüremezler. Ne toplumlar, ne de toplum içindeki bireyler dinden uzak yaşanan bir ortamda "mutmain" bir ruh haline sahip olamazlar. Allah'ın bir ayette de bildirdiği gibi, **...kalpler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur."** (Rad Suresi, 28)

Öyleyse dinsizliğin toplumların tüm güzel ve insani duygularını bitirdiği gerçeği üzerinde mutlaka düşünüp öğüt alın ve Allah'ın hükmüne teslim olmayan insanların dünyada da, ahirette de zorluklar ve pişmanlıklar içinde yaşam süreceklerini anlamazlıktan gelmeyin.

SAKIN

Ahiretin ve Hesap Gününün Varlığını Anlamazlıktan Gelmeyin

Dünya üzerinde iyi insanlar, kötü insanlar, dürüst kişiler, yalancı kişiler, Allah'tan korkup sakınanlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar hep birarada yaşamlarını sürdürürler. Kimi insan Allah'ın hükümlerine kesin olarak itaat ederken, kimi başkaldırır, kimi ise bir kısmını uygulayıp bir kısmını göz ardı eder. Elbette bu insanların karşılaşacakları son da birbirinden tamamen farklı olacaktır. Allah sonsuz adaleti gereği tüm bu insanlara hak ettikleri karşılığı verecektir. Bu kesin vaat Kuran'da şöyle haber verilir:

Yoksa kötülüklere batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı; öyle ki, her nefis kazandıklarıyla karşılık görsün. Onlara zulmedilmez. (Casiye Suresi, 21-22)

İşte Allah'ın insanlara hak ettikleri karşılığı vereceği yer ahirettir. Bu APAÇIK bir gerçektir. Allah her olayı duyan gören, yapılan her iyiliği ve her kötülüğü bilendir. **Öyleyse Allah'ın sonsuz adaletinin tecelli edeceği iyi veya kötü yapılan her tavrın karşılığının alınacağı ahiretin varlığını anlamazlıktan gelmeyin.** Ayrıca unutmayın ki, bu gerçeği görmezden gelmek, "ölünce toprak olacağız" demek insanın din gününde tekrar yaratılmasını ve hesaba çekilmesini engellemeyecektir.

Belki insan dünya hayatında kendisini kandırabilir. Ahiret gerçeğini görmezden gelerek, kendince dünyanın tadını çıkarmaya çalışabilir. Belki kendi kendine söylediği yalanlarla vicdanının sesini bastırabilir. Ama bu, o kişinin Allah Katı'nda belli olan vakti dolduğunda ölmesini ve yine Allah Katı'nda belirlenmiş olan bir zamanda tekrar diriltilmesini engellemez. Anlamak istese de, istemese de mutlaka her insan din gününde diriltilecek, Allah'ın karşısında durup hesap verecek, sonra yaptıklarının karşılığını almak için kazandığı ebedi yurda sevk edilecektir. O gün bu apaçık gerçeği görmezden gelenlerin, kendilerini kandırarak dünya hayatı ile tatmin olmaya çalışanların sevkedilecekleri yer cehennemdir. Ve bu yaptıkları vicdansız tavır nedeniyle cehennemi hak eden insanlar sonsuza kadar oradan çıkamayacaklardır .

Allah Kuran'da bize ahiretin varlığını anlamazlıktan gelen, yeniden dirilişi inkar eden insanların içinde bulundukları ruh halini, söyledikleri sözleri, düşüncelerini haber verir. Ve buna karşılık uğrayacakları sonu da bildirir:

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, Biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun buldukça, çılgın alevini onlara artırırız. Bu,

şüphesiz, onların ayetlerimizi inkar etmelerine ve: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" demelerine karşılık cezalarıdır. (İsra Suresi, 97-98)

Ayette haber verilen sorunun cevabı aslında son derece açıktır: İçinde yaşadığımız evren Allah'ın muhteşem yaratma sanatının delilleriyle doludur. Kuşkusuz bu mucizevi yaratılışın sahibi olan, herşeyi yoktan var eden Allah dilediği anda benzerlerini de yaratmaya kadirdir. Nitekim Allah Kuran'da, nasıl olacak, nasıl yaratılacak, kim yaratacak gibi sorularla apaçık ortada olduğu halde ahiret gerçeğini anlamazlıktan gelmeye çalışan insanlara şöyle seslenmektedir:

Görmüyorlar mı; gökleri ve yeri yaratan Allah, onların benzerini yaratmaya gücü yeter ve onlar için kendisinde şüphe olmayan bir süre (ecel) kılmıştır. Zulmedenler ise ancak inkarda ayak direttiler. (İsra Suresi, 99)

Sonsuz bir adaletin tecelli edeceği ahirette, insanın her yaptığının hesabını vereceğini ve karşılığını göreceğini anlamazlıktan gelmeyin.

Bazı insanlar da ahirete inandıklarını söyler ama ahireti gerçek anlamda düşünmezler. Dünya hayatında yaptıkları herşeyin orada karşılarına çıkacağını anlamazlıktan gelirler. Ahireti, hesap gününü, cenneti ve cehennemi Allah'ın Kuran'da bize bildirdiği şekilde değil, kendi olmalarını istediği şekilde yorumlayarak kendilerini kandırırlar.

Oysa Allah bize ahiret hayatını da, hesap anını da, kimlerin cennete, kimlerin cehenneme gideceğini de tüm detayları ile bildirmiştir. Herkes din gününde Allah'ın karşısında yapayalnız duracak, dünya hayatı boyunca yaşadığı her anın hesabını verecektir. Hayatı boyunca her an Allah'ın rızasını aramış olan kullar cennete gidecek, orada sonsuza kadar Allah'ın sınırsız nimetleri içinde yaşayacaklardır. Ahireti düşünmeden dünya için yaşayanlar ise cehenneme gidecek ve orada sonsuza kadar azap içinde kalacaklardır.

"Allah nasıl olsa beni affeder" diyenler, "kalbim temiz, benden nice kötü insanlar var" diye iddia edenler, kimseye bir zararlarının dokunmadığını bundan dolayı cennete gideceklerini savunanlar, sadece belirli ibadetleri yaparak kurtulacaklarını zannedenler, aslında gerçeği bildikleri halde kendilerini kandırarak doğruları görmezden gelmeye çalışmaktadırlar. Nitekim Allah her ne kadar bahaneler öne sürerek anlamamaya çalışsalar da insanların aslında doğruların farkında olduklarını şöyle bildirmiştir:

O gün, 'sonunda varılıp karar kılınacak yer (müstakar)' yalnızca Rabbinin Katı'dır. İnsana o gün, önceden takdim ettikleri ve erteledikleri şeylerle haber verilir. Hayır; insan, kendi nefsine karşı bir basirettir. Kendi mazeretlerini ortaya atsa bile. (Kıyamet Suresi, 12-15)

Allah'ın ayette bildirdiği gibi her insan kendine basirettir. Her insan doğruları bilir. Bu sebeple mazeretler ortaya atarak gerçekleri anlamazlıktan gelmeye çalışmak anlamsızdır. Kendisinden daha kötü insanların olmasının din gününde hiç kimseye yararı yoktur. Babasının ya da dedesinin dindar olması, ihtiyaç içinde olanlara para vermek ya da Allah için hiçbir amel yapmadan "ben Müslümanım" demek de kişiye fayda sağlamayacaktır… Diğer insanlar ne yaparsa yapsın, herkes kendi yaptıklarından sorumludur, tek başına Allah'ın karşısında duracak ve yaşadığı her anın hesabını tek başına verecektir. Kendince çok işinin olması, kendi bakış açısına göre iyi olması, "ekmek parası kazanmak", çocuklarına bakmak zorunluluğu taşıması, kendince faydalı bir mesleğe sahip olması, veya yine kendi bakış açısına göre yaptığı işlerin Allah için yapılacak ibadetlerden daha önemli olması da kişiyi kurtarmaz. Çünkü neyin doğru neyin yanlış olduğu, neyin insana ahireti kazandıracağı ya da neyin kaybettireceği Kuran'da yazılıdır.

Kuran dışı ölçüleri alarak cennete gideceğini savunanlar, din ahlakını yaşamak için yaşlanmayı bekleyerek vakit kaybedenler, ortaya sundukları bahanelerle hem kendilerini kandırıp hem de diğer insanları aldatmaya çalışanlar, unutmamalıdırlar ki burada öne sürdükleri mazeretler ahirette onları kurtarmaya yetmeyecektir. Burada anlattıkları yalanlar Rahman olan Allah'ın huzurunda hiçbir işe yaramayacak, hatta bu insanların din gününde konuşmalarına dahi izin verilmeyecektir. O gün gerçekleri görmezden gelerek Allah'ın sınırlarını korumayan, Allah'ın emirlerini yerine getirmeyen bu gibi insanlar pişmanlıklarını şu şekilde ifade edeceklerdir:

O gün, cehennem de getirilmiştir. İnsan o gün düşünüp-hatırlar, ancak (bu) hatırlamadan ona ne fayda? Der ki: "Keşke hayatım için, (önceden bir şeyler) takdim edebilseydim." Artık o gün hiç kimse (Allah'ın) vereceği azab gibi azablandıramaz. Onun vuracağı bağı hiç kimse vuramaz. (Fecr Suresi, 23-26)

O gün yaşanacaklar, başta da belirttiğimiz gibi, herşeyi bilen ve gören Allah'ın sonsuz adaletinin bir gereğidir. O gün Allah vicdanlarını kullanan kullar ile vicdanın sesini bastırarak gerçekleri görmezden gelen kullarını kesin olarak ayıracaktır. **Siz de böyle bir pişmanlık yaşamamak için ahirete hazırlık yapın, burada yaptığınız her hazırlığın karşınıza çıkacağını unutmayın. Ve sakın bu gerçekleri anlamazlıktan gelerek hayatınızı boş ve anlamsız işlerle uğraşarak geçirmeyin.**

Bu dünyadaki hayat, ahirete tercih edilmeyecek kadar geçicidir. Deniz kenarına dizilmiş yalılar, süslü bahçelerin içindeki köşkler, denizi yara yara giden sürat motorları, yatlar, birbirinden renkli son model arabalar, gece kulüpleri, eğlence merkezleri, beş yıldızlı oteller, sağlıklı çocuklar, güzel ve itibarlı eşler… Bu sayılan nimetler insanlara

son derece çekici gelebilir. İnsan bütün ömrünü bunlara sahip olmaya çalışarak geçirebilir. Ancak insan değil bunların birkaç tanesine, hepsine de sahip olsa Allah Katı'nda belirli olan süresi dolduğunda sahip olduklarını bırakarak ahirete gidecektir.

Belki siz de söz konusu insanlar gibi hayatınızı bu nimetlere sahip olmanın yollarını arayarak geçiriyor olabilirsiniz. **Ama ahirette, sahip olduğunuz bu nimetlerin hiçbirinin size fayda sağlamayacağını anlamazlıktan gelmeyin.**

Ölüm melekleri canınızı almaya geldiklerinde, o ana kadar sahip olmak için bütün gücünüzle uğraştığınız malınızı, mülkünüzü bir daha görmemek üzere bırakarak bu dünyadan ayrılacaksınız. Tekrar dirildiğinizde ise artık bambaşka bir mekanda, ahirette Allah'ın karşısında hesap vereceksiniz. O anda size ne malınızın miktarının, ne kaç çocuk sahibi olduğunuzun, ne makamınızın, ne tahsilinizin sorulmayacağını unutmayın. O gün dünyanın en büyük devlet adamlarından, tarih boyunca yaşamış olan krallara, kraliçelere kadar kimsenin kimseden dünyada maddi anlamda sahip olduklarından dolayı bir üstünlüğü olmayacak, hiçbir yakın dost, bir yakın dostu sormayacak, hatta o günün korkusundan dolayı inkar edenler dünya da sahip olduklarını fidye olarak verip kurtulmak isteyeceklerdir:

(Böyle bir günde) Hiçbir yakın dost bir yakın dostu sormaz. Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir suçlu-günahkar, o günün azabına karşılık olmak üzere, oğullarını fidye olarak vermek ister; Kendi eşini ve kardeşini, Ve onu barındıran aşiretini de; Yeryüzünde bulunanların tümünü (verse de); sonra bir kurtulsa. Hayır; (hiçbiri kabul edilmez). Doğrusu o (cehennem), cayır cayır yanmakta olan ateştir: Başın derisini kavurup-soyar. Yüz çevirip arkasını döneni çağırır-durur. (Durmaksızın mal ve servet) Toplayıp bir yerde (üstüste) yığmakta olanı. (Mearic Suresi, 10-18)

Siz de ayetlerde haber verilen bu gerçekleri düşünün ve o günün azabının, bir insanın dünyada sahip olduğu herşeyi fidye olarak verip kurtulmak isteyeceği kadar büyük olacağını anlamazlıktan gelmeyin.

Allah bir ayetinde inkar edenlerin dünyanın tümüne sahip olsalar bile bunu verip, cehennem azabından kurtulmak isteyeceklerini bildirmiştir:

Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azabtan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fidye olarak verirlerdi. Oysa, onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. (Zümer Suresi, 47)

Aslında insan vicdanıyla bunu bir an düşünse rahatlıkla doğruyu bulabilir. Örneğin bugün dünya üzerinde yaşayan insanlara sahip oldukları herşeyi vermeleri karşılığında hemen cennete gidecekleri söylense bunu kabul etmeyecek insan çıkmaz. Herkes tereddütsüz olarak malını, mülkünü, oğlunu, makamını bırakır ve sonsuza kadar kalacağı cennete ulaşmaya çalışır. Aslında insanın sorumluluğu budur. Malını ve canını Allah'a satmak, dünyada gereksiz hırslara kapılmamak, Allah için yaşamak ve sonucunda bir mükafaat olarak cennete kavuşmak… Fakat, bazı insanları kandıran bunun hemen olmamasıdır. Geçecek kısacık zaman bu kişilere uzun gelir. Ve bu nedenle büyük bir akılsızlık yaparak kısacık bir hayatı sonsuza kadar kalacakları cennete tercih ederler.

Bir tarafta 60-70 senelik göz açıp kapayıncaya kadar geçecek bir zaman, diğer tarafta bitmeyen bir ömür…

Bir tarafta bitmeyen, eşi benzeri olmayan, güzelliklerle dolu, insanın her istediğinin o anda yaratıldığı bir hayat, diğer tarafta kısa, geçici, eksik neye elinizi atsanız elinizde kalan, gençliğin, güzelliğin, hızla akıp gittiği, ne kadar uğraşılırsa uğraşılsın elde edilen metaların bir türlü insanı tatmin etmediği bir hayat…

Siz bu gerçeği görmezden gelmeyin. Cennetin eşşiz nimetlerine kavuşabilmek elinizdeyken, eksik ve geçici metaları elde etmek için vicdanınızın sesini susturmayın. İnsanlardan bazılarının düşünmeyerek, üstünü örterek, kısacık bir hayat için neleri terk ettiğini anlamazlıktan gelmeyin.

Bazı insanların ahiretin varlığını göz ardı etmelerinin en büyük nedenlerinden bir tanesi çoğunluğun bu şekilde hareket etmesidir. Oysa bu, Allah'ın imtihanının bir gereğidir. Allah insanları bu şekilde denemektedir ve bu sebeple Kuran'da kullarını çoğunluğa uymamaları konusunda uyarmaktadır:

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler'. (Enam Suresi, 116)

Çok kişinin yanlış yolda olması ise sizi etkilememelidir, çünkü herkes kendisinden sorumludur. Vicdanlı insanlar için bunların hiçbiri mazeret değil aksine daha çok korkup sakınmak için birer vesiledir. **Bu nedenle siz de "insanların çoğu böyle" deyip apaçık gerçekleri anlamazlıktan gelmeyin. Tek başınıza da olsanız kendinizden sorumlu olduğunuzu unutmadan ahiretiniz için ciddi bir hazırlık yapın ve çaba gösterin.**

Ahiretteki kurtuluş için dünyada gösterilen çabanın ne olması gerektiği Kuran'da bize haber verilmiştir. Hesap günü insanlar, Allah'a olan bağlılıkları, korkuları ve bu korkunun getirdiği güzel ahlakları ile değerlendirilecektir. İnsanların Allah'a içten bağlılıkları onlara fayda sağlayacaktır. Allah Kuran'da ne malların ne de evlatların kendisine yaklaşmak için bir yol olmadığını, ancak iman edip salip amellerde bulunanların cennete gidebileceğini bildirmiştir:

Bizim Katımız'da sizi (Bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafaat vardır ve onlar yüksek köşklerinde güven içindedirler. (Sebe Suresi, 37)

Allah Kendi Katı'nda makbul olanın ve insanın sonsuz azaptan kurtarabilecek olanın yalnızca takva (Allah'ın emirlerine ve tavsiyelerine uymak, aksi düşünce ve davranışlardan sakınmak) olduğunu haber verir:

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katı'nda sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

Bu sebeple siz de dünyanın geçici süslerine aldanarak, sahip olduğunuz malların ve evlatların Allah Katı'nda ölçü olmayacaklarını, din gününde sizi kurtaracak tek şeyin takvanız olduğunu anlamazlıktan gelmeyin. Ve şu ayeti hiç unutmayın.

İşte ahiret yurdu; Biz onu, yeryüzünde büyüklenmeyenlere ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılarız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerinindir. (Kasas Suresi, 83)

SAKIN
Cehennemin Sonsuz Bir Azap Yurdu Olduğunu Anlamazlıktan Gelmeyin

İnsanların bazıları, ahiretin varlığını kabul ettikleri halde cehennemin nasıl bir yer olduğunu düşünmek istemezler. Çünkü insan orada görülecek olan şiddetli azabı düşündüğü zaman, korkup sakınması ve hayatını Allah'ın emirlerine göre düzenlemesi gerektiğini bilir, aksini uyguladığında ise vicdanı rahatsız olur. Bu vicdan azabından kurtulmak için cehennemin varlığını göz ardı eder. İşte bundan dolayı söz konusu kişiler "cehenneme gideceğimi sanmıyorum", "Allah'ın kullarını bu kadar şiddetli cezalandıracağına inanmıyorum" gibi yalanlar söyler, söyledikleri yalana delil olarak da Allah'ın sonsuz merhametli olmasını kullanmaya kalkarlar. Oysa bu insanlar çok iyi bildikleri bir gerçeği anlamazlıktan gelmektedirler.

Herşeyden önce cehennem Allah'ın sonsuz adaletinin tecelli ettiği bir mekandır. Elbette dünya hayatı boyunca Allah için yaşayan kullar ile, şeytana uyan, yeryüzünde bozgunculuk çıkaran, Allah'ın hükümlerini göz ardı eden zalimler ahirette aynı karşılığı almayacaklardır. Allah salih kullarını yaptıklarına karşılık olarak içinde ebedi olarak kalacakları cennet ile ödüllendirirken, inkar edenleri cehennemde cezalandıracaktır.

Allah elbette sonsuz merhamet sahibidir; ama Allah'ı sadece Rahim ve Gaffar (bağışlaması çok olan) isimleri ile düşünmek O'nu gereği gibi takdir edememek olur. Çünkü Allah aynı zamanda Kahhar (kahredici)dır, Muntakim (intikam sahibi)dir. Cehennem ise onun inkarcıları cezalandırmak için bu sıfatlarıyla tecelli edeceği bir mekandır. Yani insanlar unutmaya çalışsalar da cehennem vardır. Ve tüm inkarcıları, Allah'ın yolundan başka yol arayanları içinde barındıracaktır.

Siz de cehennemin varlığını anlamazlıktan gelmeyin. Onu düşünmemeye, ya da göz ardı etmeye çalışmak, kimseyi cehenneme girmekten kurtarmayacak, aksine bu açık gerçeği görmezden gelen bundan dolayı nefsine uyan insanlar sonsuza kadar cehennemde kalacaktır. Cehennem bu insanların tümünün "buluşma yeri" olacaktır. (Hicr Suresi, 43)

Allah cenneti iman eden kulları için yaratmıştır ki müminler hayatları boyunca sürekli olarak Allah'ın rızasını arayan, cenneti kazanmak için ciddi bir çaba gösteren insanlardır. Allah cenneti bu insanlar için birbirinden güzel nimetlerle donatmıştır. Orada **"nefislerin arzuladığı ve gözlerin lezzet aldığı herşey"** (Zuhruf Suresi, 71) vardır. Cennet **"çeşit çeşit inceliklere ve güzelliklere"** (Rahman Suresi, 48) sahiptir.

Orada inananlar için büyük bir mülk vardır. Allah cennet ehli için güzel meskenler, mücevher işli tahtlar, süzme baldan ırmaklar, bitip tükenmeyen meyveler, ipekten ve atlastan elbiseler ve daha pek çok nimet var etmiştir. Cennet Allah'ın iman edenlere verdiği sonsuz bir mükafattır. Ve Allah'ın adaletini ve yaratma gücünü göstermektedir. **O halde sakın cennetin dünyada sahip olduklarınızla kıyaslanamayacak bollukta ve güzellikte nimetlerle dolu olduğunu anlamazlıktan gelmeyin.**

Elbette Allah'ın örneksiz yaratışının tecelli ettiği bir mekan daha vardır. Bu mekan inkar edenler için hazırlanmıştır ve o da Allah'ın sonsuz adaletinin başka bir tecellisidir. Cehennem, ahiret gerçeğini görmezden gelen, dünya için yaşayan, Allah'a isyan eden insanlar için özel olarak yaratılmıştır. Ve nasıl cennet eşi benzeri görülmemiş nimetlerle donatılmışsa, cehennem de eşi benzeri görülmemiş azap çeşitleriyle donatılmıştır.

İnkar edenler cehennemde dünya hayatı boyunca yaptıkları her ahlaksızlığın karşılığını göreceklerdir. Gördükleri karşılık ise elbette Allah'ın büyüklüğüne ve sonsuz ilmine uygun olarak yaratılacaktır. Orada insanlar her an eziyet içinde olacaklardır. Cehennem halkının derileri yanıp kavrulacak, kaynar su ve irinden başka yiyecekleri olmayacak, ateşten gömlekler giyip, ateşten yataklarda yatacak, kısacası her saniye tükenmeyen bir azap ile karşılık göreceklerdir.

Allah Kuran'da inkarcıların cehennemde alacakları karşılığı ve görecekleri eziyeti detaylı olarak tarif etmiştir. Bunları görmezden gelmek, bundan bir kaçış değildir. Aksine bu gerçeği bilmek, bildiği bu gerçekten dolayı Allah'tan korkup sakınmak ve ona göre bir hayat yaşamak insanın ebedi kurtuluşu için tek çaredir.

Allah cehennemle ilgili olarak Bakara Suresi'ndeki ayetlerde de şöyle haber vermektedir:

Dediler ki: "Sayılı günlerin dışında, ateş asla bize değmeyecektir." De ki: "Allah Katı'ndan bir ahid mi aldınız? -ki Allah asla ahdinden dönmez- Yoksa Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?" "Hayır; kim bir kötülük işler de günahı kendisini kuşatırsa, (artık) onlar, ateşin halkıdırlar, orada süresiz kalacaklardır. "İman edip salih amellerde bulunanlar ise cennet halkıdırlar, orada süresiz kalacaklardır." (Bakara Suresi, 80-82)

Ayetlerde görüldüğü gibi ahirette alınan karşılıklar ebedidir. Cennete layık olan kullar orada sonsuza kadar kalacakları gibi, cehenneme gidecek olan inkarcılar da Allah'ın dilemesi dışında oradan sonsuza kadar çıkmayacaklardır. Allah başka ayetlerde şöyle buyurmaktadır:

Gerçekten cehennem, bir gözetleme yeridir. Taşkınlık edip-azanlar için son bir varış yeridir. Bütün zamanlar boyunca içinde kalacaklardır. (Nebe Suresi, 21-23)

Allah'ın bu konudaki hükmü son derece açıktır. Bu nedenle siz de Kuran'a tabi olmadıkça cehennemden kurtuluş olmadığını, Allah'a isyan edip cehenemi hak edenlerin ise orada sonsuza kadar kalacaklarını anlamazlıktan gelmeyin.

İnsanın kısacık bir ömürde gösterdiği ahlak onun sonsuza kadar kalacağı mekanı belirleyecektir. Elbette bu çok önemli bir sonuçtur. Sadece 60-70 yıl gibi bir ömür için, sonsuz bir hayatta durmaksızın cezalandırılmaya razı olmanın tarif edilemeyecek kadar büyük bir akılsızlık olduğu APAÇIK bir gerçektir. Kuşkusuz bu açık sonucu her insan kabul eder ancak insanların bu noktada kavrayamadıkları şey "sonsuzluk" kavramıdır.

"Sonsuz" kelimesi bitmeyecek bir zaman dilimini ifade eder. Yani cehenneme giden inkarcılar hiçbir zaman oradan çıkamayacak, hep orada kalacaklardır. On yıl, bin yıl, yüz bin yıl, trilyon, katrilyon yıl boyunca azap görecekler, ancak yine de gördükleri azap bitmeyecektir. Ve orada geçirdikleri trilyonlarca sene, sonsuzluğun yanında "sıfır" gibi kalacaktır. Allah hiç sonu gelmeyen bu zaman dilimini yukarıdaki ayetlerde "bütün zamanlar boyunca" şeklinde ifade etmiştir. (Nebe Suresi, 23)

Bu yüzden insanın dünyada karşılaştığı sıkıntılarla, ahirette yaşanacak sonsuz azabı birbirine karıştırmaması gerekir. Dünya hayatında insan en büyük sıkıntıyı yaşasa, bedeni en büyük acıları çekse bile en fazla 60-70 yıl içinde biter. En amansız, en zorlu hastalıkların bile mutlaka bir sonu vardır. Ama cehennemdeki azap hiçbir zaman tükenmeyecektir. Bu yüzden siz sonsuzluk kavramının ne ifade ettiğini anlamazlıktan gelmeyin. İnsanın dünyada geçireceği kısa süre ile bu zamanı kıyaslayın. Yüzlerce altmış yetmiş sene değil, trilyonlarca altmış yetmiş sene geçmesine rağmen bitmeyen ve bitmeyecek olan bir zamanı anlamaya çalışın. Neyi neye tercih ettiğinizi görmezlikten gelmeyin. Bir daha hiç çıkmamak üzere cennete gidip bütün zamanlar boyunca nimetler içinde yaşamak varken, sonsuza kadar ateş azabını tadacağınız bir mekandan sakının.

UYARI

**Okuyacağınız bu bölüm, hayatın ÇOKÖNEMLİ bir sırrını içermektedir.
Maddesel dünyaya bakış açınızı
kökten değiştirecek olan bu konuyu, çok dikkatli bir biçimde
ve sindirerek okumalısınız.
Burada anlatılacak olanlar yalnızca bir bakış açısı, farklı bir yaklaşım veya herhangi bir felsefi düşünce değil; dine inanan-inanmayan herkesin kabul edeceği,
bugün bilimin de kanıtladığı
kesin bir gerçektir.
Siz bu APAÇIK gerçeği SAKIN ANLAMAZLIKTAN GELMEYİN.**

SAKIN
Maddenin Aslıyla Hiçbir Zaman Muhatap Olamadığınızı Anlamazlıktan Gelmeyin

Dünyaya geldikleri günden itibaren insanlara toplum tarafından verilen bazı telkinler vardır. Bu telkinlerden biri ve belki de en önemlisi, ancak gözle görülebilen şeylerin var oldukları, gözle görülmeyen şeylerin ise bir gerçekliği olmadığı şeklindeki anlayıştır. Bu anlayış toplumun önemli bir kesimi tarafından kabul görmüş ve nesilden nesile hiç sorgulanmadan, bu şekilde aktarılmıştır.

Oysa insan bir an olsun aldığı telkinlerden sıyrılıp tarafsızca düşünmeye başladığında çok farklı, çok etkileyici bir gerçekle karşılaşır. Bu gerçek şudur:

Doğduğumuz andan itibaren çevremizde gördüğümüz herşey; dünya, insanlar, hayvanlar, çiçekler, o çiçeklere ait renkler, kokular, meyveler, meyvelerden bize ulaşan tadlar, gezegenler, yıldızlar, dağlar, taşlar, evler, uzay, kısacası herşey tamamen beş duyumuzun bize sunduğu algılardır. Bu konuyu daha anlaşılır kılmak için öncelikle dış dünya hakkında bize bilgi veren duyularımızdan söz edebiliriz.

Görme, duyma, koklama, tat alma, dokunma duyularımızın tamamı birbirlerine benzer bir işleyişe sahiptir. Dışarıda var olan nesnelerden gelen etkiler (ses, koku, tad, görüntü, sertlik vs.), sinirlerimiz vasıtasıyla beyindeki duyu merkezlerine aktarılırlar. Beyne ulaşan söz konusu etkilerin tamamı elektrik sinyallerinden ibarettir. Örneğin görme işlemi sırasında dışarıdaki bir kaynaktan gelen ışık demetleri (fotonlar) gözün arka tarafındaki retinaya ulaşır ve burada bir dizi işlem sonucunda elektrik sinyallerine dönüştürülürler. Bu sinyaller, sinirler vasıtasıyla beynin görme merkezine iletilir. Ve biz de, birkaç santimetreküplük görme merkezinde rengarenk, pırıl pırıl, eni, boyu, derinliği olan bir dünya algılarız.

Aynı sistem diğer duyularımız için de geçerlidir. Tadlar dilimizdeki bazı hücreler tarafından, kokular burun epitelyumundaki hücreler tarafından, dokunmaya ait hisler (sertlik, yumuşaklık vs.) deri altına yerleştirilmiş özel algılayıcılar ve sesler de kulaktaki özel bir mekanizma tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülerek beyindeki ilgili merkezlere gönderilir ve o merkezlerde algılanırlar.

Konuyu daha netleştirmek için şöyle örneklendirebiliriz: Şu an bir limonata içtiğinizi düşünelim. Elinizde tuttuğunuz bardağın sertliği ve soğukluğu deri altındaki özel algılayıcılar tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülerek beyne iletilir. Aynı zamanda limonataya ait keskin koku, onu yudumladığınız anda hissettiğiniz şekerli tad ve bardağa baktığınızda gördüğünüz sarı renk de ilgili duyularınız tarafından birer elektrik akımı olarak beyne ulaştırılır. Hemen arkasından masaya koyarken bardağın cama çarpmasıyla çıkan ses de kulağınız tarafından algılanıp beyne elektrik sinyali olarak gönderilir. Ve bu algıların tümü beyindeki birbirinden farklı ama birbiriyle ortak çalışan duyu merkezleri tarafından yorumlanır. Siz de bu yorumun bir sonucu olarak bir

bardak limonata içtiğinizi düşünürsünüz. Yani aslında herşey beyindeki duyu merkezlerinde olup bitmektedir ama siz tüm bu algılarınızın somut bir varlığı ile muhatap olduğunuzu zannedersiniz. Oysa bu noktada yanılırsınız çünkü beyninizde algıladığınız hislerin kafatasınızın dışındaki aslına ulaşabildiğinizi düşünmek için hiçbir deliliniz yoktur.

Buraya kadar anlatılanlar bugün bilim tarafından kesin olarak ispatlanmış, APAÇIK gerçeklerdir. Hangi bilimadamına sorsanız bu sistemlerin işleyişini, içinde yaşadığınız dünyanın aslında beyninizde algılanan bir hisler bütünü olduğunu sizlere anlatabilir. Örneğin İngiliz fizikçi John Gribbin beynin yaptığı yorumlarla ilgili olarak şöyle demektedir:

....Duyularımız ise, dış dünyadan gelen uyarıların beynimizdeki bir yorumu niteliğindedir, sanki bahçede bir ağaç varmış gibi... Fakat beynim; duyularımın süzgecinden geçen uyarıları algılar. Ağaç sadece bir uyarıdır. O halde hangisi gerçektir? Duyularımın ortaya çıkardığı ağaç mı, yoksa bahçedeki ağaç mı? [16]

Kuşkusuz bu, üzerinde detaylı olarak düşünülmesi gereken çok önemli bir gerçektir. Burada kısaca özetlenen, **yaşamınızda farkına varabileceğiniz en büyük gerçeklerden biridir; o halde siz sakın bu apaçık gerçeği anlamazlıktan gelmeyin. Ve bu konuyu daha derin düşünmeye başlayın.**

Buraya kadar anlatılanlar, hep kafatasımızın içinde yaşadığımız, duyularımızın gösterdiklerinden başka bir şey algılayamadığımız yönündeydi. Peki bir aşama daha ilerleyelim: Görmek-duymak için dış dünyaya ihtiyaç var mı?

Hayır, algılayabilmek için dış dünyaya kesinlikle ihtiyaç yoktur. Herhangi bir şekilde beynin uyarılması ile tüm duyular harekete geçebilir, hisler, görüntüler ve sesler oluşabilir. Rüyalarımız bunun en açık delilidir.

Rüya görürken, bedeniniz genellikle karanlık ve sessiz bir odada, hareketsiz bir şekilde yatmaktadır ve gözleriniz de sımsıkı kapalıdır. Dışarıdan beyninizin algılayabilmesi için size ulaşan ne ışık, ne ses, ne de benzeri bir şey yoktur. Ancak, rüyanız boyunca uyanıkken yaşadıklarınızın çok benzerlerini, aynı netlikte ve aynı canlılıkta yaşarsınız. Rüyada da sabah uyanır, işe yetişmeye çalışırsınız. Veya tatile çıkar, deniz kenarına gider, orada güneşin sıcaklığını hissedersiniz.

Üstelik rüya sırasında, gördüklerinizin gerçekliğinden kesinlikle kuşku duymaz, ancak uyandıktan sonra düşününce hepsinin bir rüya olduğunu anlarsınız. Rüyanızda korku, heyecan, sevinç, üzüntü gibi duygular yaşarken aynı zamanda çeşitli görüntüler görür, sesler duyar, maddenin sertliğini hissedersiniz. Ancak ortada bu algılara sebep olacak hiçbir kaynak yoktur. Hala karanlık ve sessiz bir odada yatmaktasınızdır.

Rüya ile ilgili karşımıza çıkan bu şaşırtıcı gerçek hakkında ünlü düşünür Descartes şöyle demektedir:

Rüyalarımda şunu bunu yaptığımı, şuraya buraya gittiğimi görürüm; uyanınca da hiçbir şey yapmamış, hiçbir yere gitmemiş olduğumu, uslu uslu

yatakta yattığımı anlarım. Benim şu anda rüya görmediğim, hatta bütün hayatımın bir rüya olmadığı güvencesini bana kim verebilir?[17]

O halde nasıl ki rüyalarımızı gerçek zannederek yaşıyoruz ve ancak uyandığımızda rüya olduğunu fark ediyoruz, şu anda yaşadıklarımızın da asılları ile muhatap olduğumuzu iddia edemeyiz. Şu durumda; belki bir gün "gerçek hayat" diye düşündüğümüz hayattan uyandırılacak ve asıl gerçek hayata geçeceğiz. İşte bu durumun gerçekleşmeyeceğine dair elimizde bir delil yoktur.

Bu durumda karşımıza çıkan gerçek APAÇIKTIR: Biz içinde yaşadığımız dünyanın aslına ulaşabildiğimizi, bizim o dünyanın içinde yaşadığımızı düşünürken, aslında dünyanın aslı ile muhatap olduğumuzu iddia edebilmemiz için hiçbir gerekçe yoktur. Durum bu kadar açıkken, **gördüğünüz, duyduğunuz, hissettiğiniz, dünya dediğiniz "şey"lerin aslında size gösterilen birer gölge varlık olduğunu, hiçbir zaman duyularınızın dışına çıkıp bunların asılları ile muhatap olamayacağınızı anlamazlıktan gelmeyin.**

Şu ana kadar anlattığımız gibi dış dünyanın aslı ile değil ancak duyularımızla algıladığımız dünya ile muhatapsak, tüm bunları gördüğünü, duyduğunu düşündüğümüz beynimize ulaşabilir miyiz? Beynimiz de diğer herşey gibi atomlardan, moleküllerden oluşan bir yığın değil midir?

Madde dediğimiz herşey gibi beynimiz de bizim için bir algıdan ibarettir, yani istisna olarak kabul edilebilecek bir durumu yoktur. Çünkü sonuçta beyin dediğimiz şey de duyu algılarımızla algıladığımız bir et parçasıdır. Dışımızdaki dünya gibi bizim için bir algıdan ibarettir.

O halde tüm bunları algılayan kimdir? Gören, duyan, hisseden, koklayan, tad alan beyin değilse nedir?

İşte bu noktada karşımıza çıkan gerçek APAÇIKTIR: İnsan bilinç sahibi, görebilen, hissedebilen, düşünebilen, muhakeme edebilen bir varlık olarak maddeyi oluşturan atomlardan, moleküllerden çok öte bir varlıktır. İnsanı insan yapan Allah'ın ona verdiği RUH'tur. Aksi takdirde insanın bilincini ve diğer tüm insani yeteneklerini yaklaşık 1.5 kiloluk, üstelik de bir hayalden ibaret olan bir et parçasına vermek son derece akıl dışı olacaktır. Bu yüzden **sakın sizi insan yapanın, ayetin ifadesiyle Allah'ın size "üflemiş" olduğu ruhunuz olduğunu anlamazlıktan gelmeyin.**

Ki O, yarattığı herşeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 7-9)

İnsanlar birer madde yığını değil, birer "ruh" olduğuna göre dış dünya dediğimiz algılar bütününü ruhumuza hissettiren, daha doğrusu bunları hiç durmaksızın yaratan kimdir?

Kuşkusuz bu sorunun cevabı son derece açıktır. İnsana "ruhundan üfleyen" Allah, çevremizdeki herşeyin Yaratıcısı'dır. Bu algıların tek kaynağı da O'dur. Allah'ın yaratması dışında herhangi bir şeyin varlığı söz konusu değildir. Allah bir ayetinde herşeyi sürekli yarattığını, yaratmayı durdurduğu takdirde ise gördüğümüz hiçbir şeyin varlığını sürdüremeyeceğini şöyle haber vermiştir:

Şüphesiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar (yok olurlar, yıkılırlar) (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, Kendisinden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halim'dir, bağışlayandır. (Fatır Suresi, 41)

Bazı insanlar yıllardır aldıkları telkinlerin sonucu olarak bu gerçeği kabullenmek istemeyebilirler. Ama ne kadar görmezden gelseler de, duymak istemeseler de gerçek APAÇIKTIR. İnsana gösterilen tüm algılar Allah'ın yaratmasıyla hayat bulur. Üstelik yalnızca dış dünya değil, insanın "kendim yapıyorum" dediği şeyler de ancak Allah'ın dilemesiyle gerçekleşir. Bir insanın Allah'tan bağımsız bir fiil işlemesi, kendine ait bir iradeye sahip olması gibi bir durum söz konusu değildir. Rabbimiz şu ayetlerle dikkat çekmiştir:

...sizi de, yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır. (Saffat Suresi, 96)

...attığın zaman sen atmadın, ama Allah attı. (Enfal Suresi, 17)

Tüm bunların sonucunda anlıyoruz ki, gerçek mutlak varlık Allah'tır. Ve O göklerde ve yerde bulunan herşeyi sarıp kuşatmıştır. Allah Kuran ayetleriyle de, her yerde olduğunu, herşeyi sarıp kuşattığını haber vermiştir:

Dikkatli olun; gerçekten onlar, Rablerine kavuşmaktan yana derin bir kuşku içindedirler. Dikkatli olun; gerçekten O, herşeyi sarıp-kuşatandır. (Fussilet Suresi, 54)

Doğu da Allah'ındır, batı da. Her nereye dönerseniz Allah'ın yüzü (kıblesi) orasıdır. Şüphesiz ki Allah, kuşatandır, bilendir. (Bakara Suresi, 115)

Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Allah, herşeyi kuşatandır. (Nisa Suresi, 126)

Hani Biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik... (İsra Suresi, 60)

Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katı'nda şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbirşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)

Allah'ın sizi önünüzden, arkanızdan, sağınızdan, solunuzdan, yani her yönden kuşattığını, her an, her yerde size şahit olduğunu, içinize ve dışınıza tamamen hakim olduğunu ve size şahdamarınızdan yakın olduğunu anlamazlıktan gelmeyin.

Bu bölümde anlattığımız maddenin ardındaki sır konusunu doğru kavramak son derece önemlidir. Gördüğümüz tüm varlıklar, dağlar, ovalar, çiçekler, insanlar, denizler, kısacası gördüğümüz herşey, Allah'ın Kuran'da var olduğunu, yoktan var ettiğini belirttiği her varlık, yaratılmıştır ve vardır. Ancak, insanlar bu varlıkların asıllarını duyu organları yoluyla göremez veya hissedemez veya duyamazlar. Gördükleri ve hissettikleri, bu varlıkların beyinlerindeki kopyalarıdır. Bu ilmi bir gerçektir ve bugün başta tıp fakülteleri olmak üzere tüm okullarda öğretilen bilimsel bir konudur. Örneğin şu anda bu yazıyı okuyan bir insan, bu yazının aslını göremez, bu yazının aslına dokunamaz. Bu yazının aslından gelen ışık, insanın gözündeki bazı hücreler tarafından elektrik sinyaline dönüştürülür. Bu elektrik sinyali, beynin arkasındaki görme merkezine giderek, bu merkezi uyarır. Ve insanın beyninin arkasında bu yazının görüntüsü oluşur. Yani siz şu anda gözünüzle, gözünüzün önündeki bir yazıyı okumuyorsunuz. Bu yazı sizin beyninizin arkasındaki görme merkezinde oluşuyor. Sizin okuduğunuz yazı, beyninizin arkasındaki "kopya yazı"dır. Bu yazının aslını ise Allah görür.

Ancak unutulmamalıdır ki, maddenin beynimizde oluşan bir hayal olması onu "yok" hale getirmez. Bize, insanın muhatap olduğu maddenin mahiyeti hakkında bilgi verir, ki bu da maddenin aslı ile hiçbir insanın muhatap olamadığı gerçeğidir. Kaldı ki dışarıda maddenin varlığını, bizden başka gören varlıklar da vardır. Allah'ın melekleri, yazıcı olarak tayin ettiği elçileri de bu dünyaya şahitlik etmektedirler:

Onun sağında ve solunda oturan iki yazıcı kaydederlerken. O, söz olarak (herhangi bir şey) söylemeyiversin, mutlaka yanında hazır bir gözetleyici vardır. (Kaf Suresi, 17-18)

Herşeyden önemlisi, en başta Allah herşeyi görmektedir. Bu dünyayı her türlü detayıyla Allah yaratmıştır ve Allah her haliyle görmektedir. Kuran ayetlerinde şöyle haber verilmektedir:

... Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (Bakara Suresi, 233)

De ki: "Benimle aranızda şahid olarak Allah yeter; kuşkusuz O, kullarından gerçeğiyle haberdardır, görendir." (İsra Suresi, 96)

Ayrıca unutmamak gerekir ki, Allah tüm olayları "Levh-i Mahfuz" isimli kitapta kayıtlı tutmaktadır. Biz görmesek de bunların tamamı Levh-i Mahfuz'da vardır. Herşeyin, Allah'ın Katında, Levh-i Mahfuz olarak isimlendirilen "Ana Kitap"ta saklandığı şöyle bildirilmektedir:

Şüphesiz o, Bizim Katımız'da olan Ana Kitap'tadır; çok Yücedir, hüküm ve hikmet doludur. (Zuhruf Suresi, 4)

... Katımız'da (bütün bunları) saklayıp-koruyan bir kitap vardır. (Kaf Suresi, 4)

Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki, apaçık olan bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın. (Neml Suresi, 75)

SAKIN Zamanın Değişken Bir Algı Olduğunu ve Kader Gerçeğini Anlamazlıktan Gelmeyin

Zaman; duyu organlarımız tarafından birbiri peşi sıra meydana gelen birtakım olaylar neticesinde hissedilen, bir tür algıdır. Zamanın akışını, etrafımızda gözlemlediğimiz, hareket değişikliklerini birbirlerine kıyaslayarak anlarız. Örneğin; kapının çaldığını duyarız. On dakika sonra kapı tekrar çalar. Biz de iki ses arasındaki bir süre olduğunu düşünür ve bunu "zaman" olarak algılarız. Veya bardak yere düşer ve kırılır, kömür yanar ve kül olur, yürürüz ve bir an önce odanın bir ucundayken bir an sonra odanın diğer ucunda oluruz. İşte birbirinin sebep ve sonucu olan bu olaylar arasında geçen süre, çevremizde gözlemlediğimiz tüm bu hareketlilik bize zamanın geçtiğine dair ipuçları verir. Geçmişte elde ettiğimiz tecrübelerimiz neticesinde de, bu olayların ne kadar zaman aldığı konusunda doğruya yakın tahminlerde bulunabiliriz.

Evimizden çıkıp sokağın başına kadar 10 dakikalık bir mesafe yürüdüğümüzü daha önce saatimize bakıp tespit etmiş isek, daha sonra aynı mesafeyi yürüdüğümüzde geçen zamanın yine yaklaşık olarak 10 dakika olacağını tahmin edebiliriz. Ama aynı yolu daha önce hiç yürümemiş birisi yürüdüğünde, kaç dakikalık mesafe yürüdüğü sorusuna belki aynı doğrulukta cevap veremez.

Güneş doğar, batar ve ertesi gün tekrar doğduğunda "bir gün geçti" deriz. Bu olay 30-31 kez tekrarlandığında bu kez "1 ay geçti" deriz; ama sorulduğunda bu bir ayla ilgili fazla bir detay hatırlamadığımızı, geçen zamanın sanki sadece bir an gibi olduğunu düşündüğümüzü itiraf ederiz. Yine de gözlemlediğimiz tüm bu hareketlilik ve sebep-sonuç ilişkileri bize zamanın geçtiğine dair ipuçları verir. Eğer gündüz geceyi, gece gündüzü takip etmese ve elimizde zamanın geçtiğini gösterir bir saatimiz olmasa, belki de geçen zamanın ne kadar olduğuna, bir günün ne zaman başlayıp ne zaman biteceğine dair doğru bir tahminde bulunmamız mümkün olmazdı. Bu açıdan zaman, bizim için belirli kıyas noktaları olmaksızın, ne hızla aktığı konusunda kesin bir yargıya varamayacağımız bir algıdan ibarettir.

Zamanın hızının algılanması da zamanın psikolojik bir algıdan ibaret olduğunu kanıtlar. Şöyle ki; bir arkadaşınızla buluşmak üzere sokakta beklerken, onun 10 dakikalık bir gecikmesi, size bitmek bilmeyen, çok uzun bir zaman gibi gelebilir. Ya da sabah okula veya işe gitmek üzere uyanan uykusuz bir insana uyuyacağı fazladan bir 10 dakika oldukça uzun gelebilir, hatta bu sayede uykusunun bir kısmını aldığını düşünebilir. Ama tam tersi bir durumda öğrencilik yıllarından hatırlayacağınız gibi -40 dakikalık- adeta bir asır süren bir dersin ardından 10 dakikalık bir teneffüs çok çabuk geçebilir. Ya da özlemle beklediğiniz hafta sonu tatili çok çabuk geçerken, hafta içi iş günleri geçmek bilmez. Kuşkusuz bunlar her insanın yaşadığı hislerdir. Ve bu hisler de zamanın kişiye veya algılayana göre değiştiğinin açık işaretleridir. **Siz, kendi içinizde de yaşadığınız bu apaçık gerçeği anlamazlıktan gelmeyin.**

Zamanın psikolojik bir algı olduğu gerçeği Kuran'da pek çok ayetle haber verilmiştir. Bu ayetlerden birkaçı şöyledir:

Dedi ki: 'Yıl sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız?'Dediler ki: 'Bir gün ya da bir günün birazı kadar kaldık, sayanlara sor.'" (Müminun Suresi, 112-113)

Sizi çağıracağı gün, O'na övgüyle icabet edecek ve (dünyada) pek az bir süre kaldığınızı sanacaksınız. (İsra Suresi, 52)

Gündüzün bir saatinden başka sanki hiç ömür sürmemişler gibi onları birarada toplayacağı gün, onlar birbirlerini tanımış olacaklar... (Yunus Suresi, 45)

Ayetlerde de görüldüğü gibi insanlar geçen zamanı çok farklı algılayabilmektedirler. İçinde bulundukları dünya hayatı hiç bitmeyecekmiş gibi görünürken, bir anda tükenir ve geriye dönüp baktıklarında en fazla beş on sayfaya sığdırılabilecek kadar detay hatırlarlar. Başka ayetlerde de zamanın farklı durumlarda farklı şekilde olduğuna dikkat çekilmiştir. Bu konudaki birkaç ayet ise şöyledir:

Melekler ve Ruh (Cebrail), ona, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (Mearic Suresi, 4)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (Secde Suresi, 5)

Zaman algısını Allah özel olarak yaratmaktadır. Ve Allah zamanın yaratıcısı olarak zamandan münezzehtir, zamana hiçbir şekilde bağımlı değildir. İşte bu çok önemli bir gerçektir ve pek çok insanın merak ettiği bir sorunun cevabını verir: Kader nedir? İnsanlardan bazıları "kader" kavramının gerçek manasını anlamakta zorlanırlar. Oysa kader, zamandan münezzeh olan Allah'ın, zamana bağımlı olan varlıkların yaşayacakları tüm hal ve hadiseleri zamanın dışından görüp bilmesidir. Zaten tüm hal ve hadiselerin, aynı zamanda da "zaman"ın yaratıcısı Allah'tır. Bu yüzden Allah bizim bir cetvelin başını, sonunu ve ortasını tek bir anda görebilmemiz gibi, kainatta gerçekleşen tüm olayların başını, sonunu, arada geçireceği halleri tek bir anda bilir.

Kuşkusuz bu, son derece kesin bir gerçektir. Zamanın dışında olan Allah zamanla ilgili olan herşeyi sarıp kuşatmıştır, her detayı çok iyi görür ve bilir. **O halde siz, sonsuz kudret sahibi, tüm eksikliklerden münezzeh olan Allah'ın sizi bir kader üzerine yarattığını, geçmişte yaşadığınız ve gelecekte yaşayacağınız tüm olaylardan haberdar olduğunu anlamazlıktan gelmeyin.**

Bu APAÇIK gerçeğe rağmen bazı insanlar "çarpık bir kader anlayışı"na sahiptir. Kaderin dışına çıkabileceklerini, "kaderi yenebileceklerini", kaderden bağımsız bir yaşam sürebileceklerini zannederler. Oysa biraz önce de söylediğimiz gibi kader, Allah'ın gelmiş geçmiş tüm olayları tek bir an olarak bilmesidir. Zamana bağımlı olan insanın ise bu tek anın dışına çıkıp herhangi bir şeyi değiştirmesi, kendi iradesiyle yönetmesi söz konusu olamaz. Bunun dışında bir şey iddia etmek ise son derece akıl dışı olur. Yine inkar edilemeyecek bir gerçekle karşı karşıyayız: İnsanın kaderini değiştirmesi, yönlendirmesi gibi bir olayın asla gerçekleşemeyeceği, insan yaşamının her karesinin Allah'ın yaratmasıyla varlık bulduğu, insanın O'nun dilemesi dışında hiçbir şey yapamayacağı, hatta düşünemeyeceği gerçeğinin… **O halde siz sakın bu KESİN gerçeği anlamazlıktan gelmeyin.**

SONUÇ

Kitap boyunca günlük hayatta insanın pek sık düşünmediği ama aslında bir insan için dünyada var olan en önemli gerçeklere dikkat çektik:

Herşeyin Yaratıcısı olan Allah'ın varlığına,

Yeryüzünde evrim diye bir sürecin yaşanmadığına, herşeyin Allah'ın üstün yaratışının birer delili olduğuna,

Gözlerinin önünde saniyede 500 kere kanat çırparak uçan sinekteki mucizeyi bazı insanların görmezden gelebildiğine,

Çevremizdeki çeşit çeşit yiyeceklerin, ince güzelliklerin hep Allah'tan birer nimet olduğuna,

Bu dünyada kaldığımız 3-5 on yılın aslında 3-5 saniye gibi hızlı geçtiğine,

Süratle akan bu zamanın sonucunda kesin bir gerçekle, ölüm gerçeğiyle muhakkak karşılaşacağımıza,

Ölümün ardından hesap günü diriltileceğimize ve Rabbimizin huzurunda hesap vereceğimize,

Bu hesabın sonucunun cennet veya cehennemle sonuçlanabileceğine,

Cennete gidebilmek için Allah'ın hak olarak gönderdiği Kuran'a ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetine tabi olmak, Allah'ın dinini yaşamak, kesinlikle Allah'ın emrettiği güzel ahlakı taşımak gerektiğine…

Kuşkusuz bunların her biri bir insanın bilmesi, üzerinde düşünmesi ve asla unutmaması gereken gerçeklerdir. İnsan dünyaya gelip bunları hiç öğrenmeden veya duyup da göz ardı ederek yaşıyorsa, büyük bir kaybı ve pişmanlığı da göze almış demektir. Bu kaybı göze alan insan ise şunu düşünmelidir:

Kitabın son bölümlerinde ele aldığımız gerçekler dünyaya hırsla bağlanmasını, yukarıda sıraladığımız hayati gerçekleri unutmasını son derece anlamsız hale getirmektedir. Çünkü OLAĞANÜSTÜ bir durumla karşı karşıyadır; yaşadığı dünyanın, sahip olduğu malın-mülkün, sevdiği veya kızgınlık duyduğu insanların hiçbir maddesel gerçekliği yoktur. Her biri Allah'ın durmaksızın yarattığı birer hayalden ibarettir.

Bu durumda bazı insanların bu hayalleri gerçek sanarak aldanması, Allah'ın kendisine bir fırsat olarak verdiği ömrü boş bir emel uğruna tüketmesi akılcı bir hareket midir?

Elbette değildir.

Allah'ın varlığını bilen, O'nu gereği gibi takdir edebilen bir insan bu şekilde davranmaz. Bu duruma düşenler yalnızca inkarcılardır. Allah tüm ömrünü aslı olmayan hayaller uğruna harcayan ve Yaratıcımızı unutan bu insanların durumunu ve uğrayacakları sonu Kuran'da şöyle haber vermiştir:

İnkar edenler ise; onların amelleri dümdüz bir arazideki seraba benzer; susayan onu bir su sanır. Nihayet ona ulaştığında bir şey bulamaz ve yanında Allah'ı bulur. (Allah da) Onun hesabını tam olarak verir. Allah, hesabı çok seri görendir. (Nur Suresi, 39)

Siz sakın Allah'ın size gösterdiği bir "hayal" olan bu dünyayı mutlak sanmayın ve ona aldanmayın. Allah'ın sonsuza kadar nimetler sunacağı cennete kavuşmak için çaba harcayın. Aksinin sonsuz bir kayıp olacağını da henüz vaktiniz varken SAKIN ANLAMAZLIKTAN GELMEYİN.

**... Sen yücesin, bize öğrettiğinden
başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)**

KAYNAKLAR:

1 Robert Shapiro, Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth, New York: Summit Books, 1986, s. 127)
2 Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, Evolution from Space, New York: Simon and Schuster, 1984, s. 148)
3 Boyce Rensberger, The Washington Post, 19 Kasım 1984
4 The Marvels of Animal Behavior, National Geographic Society, 1972, s. 49-64
5 New Scientist, Eugene Potapov, How Salemenders Survive the Deep Freeze, Vol. 139, ıss. 1890, 11 Eylül 1993, s. 15
6 Bilim ve Teknik Dergisi, Ekim 1987, Sayı 239, s. 10
7 Bilim ve Teknik Dergisi, Cilt, 20 Sayı 231, Şubat 1987, s. 11
8 Lawrence O. Richards, It Couldn't Just Happen, s. 108
9 Görsel Bilim ve Teknik Ansiklopedisi, Cilt 3, s. 782
10 Görsel Bilim ve Teknik Ansiklopedisi, Cilt 3, s. 784
11 Görsel Bilim ve Teknik Ansiklopedisi, 7. Cilt, s. 2352
12 National Geography, June 1995, N.6, Vol. 187, s. 50
13 Görsel Bilim ve Teknik, 8. Cilt, s. 2660
14 David Attenborough, The Life of Birds, Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1998, s. 59
15 Pierre-P Grasse, Evolution of Living Organisms, New York: Academic Press 1977, s. 103
16 Taşkın Tuna, Uzayın Ötesi, s. 194
17 Macit Gökberk, Felsefe Tarihi, s. 263

ALLAH’IN APAÇIK OLAN VARLIĞINI,
EVRİMİN BİR ALDATMACA OLDUĞUNU, HERŞEYİ ALLAH'IN YARATTIĞINI,
ÇEVRENİZDEKİ CANLILARDAKİ MUCİZEVİ ÖZELLİKLERİ, MÜKEMMELLİKLERİ,
SAHİP OLDUĞUNUZ HERŞEYİ ALLAH’IN NİMET OLARAK VERDİĞİNİ,
BU DÜNYADA UZUN SÜRE KALMAYACAĞINIZI,
ÖLÜM GERÇEĞİNİ VEYAKINLIĞINI,
KURAN’IN HAK KİTAP OLDUĞUNU, ONDAN HESABA ÇEKİLECEĞİNİZİ,
VİCDANINIZIN HERAN DOĞRUYAÇAĞIRAN SESİNİ,
RABBİMİZOLAN ALLAH'IN GÜZEL AHLAKLI OLMAYI EMRETTİĞİNİ,
BÜTÜN KÖTÜLÜKLERİN KAYNAĞININ DİNSİZLİK OLDUĞUNU,
AHİRETİN VE HESAP GÜNÜNÜN VARLIĞINI,
CEHENNEMİN SONSUZ BİR AZAP YURDU OLDUĞUNU,
MADDENİN ASLIİLE MUHATAPOLAMADIĞINIZI,
ZAMANIN DEĞİŞKEN BİR ALGI OLDUĞUNU VE KADER GERÇEĞİNİ,
SAKINANLAMAZLIKTAN GELMEYİN!